Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXV. Ч. 1. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ПОНЕДІЛОК, 2-го СІЧНЯ 1978 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, MONDAY, JANUARY 2, 1978 No. 1. VOL. LXXXV.

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ УНС ВІДБУВ КІНЦЕВОРІЧНІ НАРАДИ, СХВАЛИВ ПРОГОЛОСИТИ 29-ТУ КОНВЕНЦІЮ ТА КОНВЕНЦІЙНУ ЧЛЕНСЬКУ КАМПАНІЮ І ВИПЛАТУ ПІВМІЛЬЙОНА ДИВІДЕНДИ ЧЛЕНАМ

Джерзі Сиrі. — Встановлене статутом проголошення Звичайної Конвенції Українського Народного Союзу, зв'язана з цією конвенцією членська кампанія вирішення висоти і часу виплати дивіденди членам в 1978-му році та загальні підсумки розвитку і стану УНСоюзу в поодиноких ділянках його активности були предметом кінцеворічних нарад Головного Екзекутивного Комітету, які відбулися тут у приміщеннях Головної Канцелярії минулої середи, 28-го грудня 1977.

Наради відкрив і ними провадив головний предсідник Йосип Лисогір і в цих нарадах, разом з ним, взяли участь: заступник головного предсідника д-р Іван Флис, заступниця головного предсідника пані Марія Душник, головний секретар Володимир Сохан, головний касир пані Уляна Дячук та головний організатор Степан Гавриш і редактор Антін Драган. Сенатор Павло Юзик, головний директор УНС на Канаду, виправдав свою неприявність комунікаційними труднощами.

Після прийняття порядку нарад та схвалення опублікованого вже протоколу з попереднього засідання Головного Екзекутивного Комітету, приступлено до звітування, яке традиційно започаткувала пані Уляна Дячук, головний касир.

Звіт головного касира Уляни Дячук

На кінець листопада ц.р. майно УНСоюзу виносило суму $42,296,600. Припускаю, що на кінець 1977 року майно зросте ще до суми приблизно $42,370,000 - 42,400,000. Протягом 1977 року майно збільшилося на суму $1,146,118, що було на $105,000 більше, чим за цей сам час рік раніше.

Покажчиком росту УНСоюзу є сума одержаних членських вкладок. Тому ми дуже за нею слідкуємо і її налізуємо. Отже, загальна сума зібраних вкладок цього року по листопад дала $2,764,786.87, на $10,000 більше, чим сума зібраних вкладок в такому часі рік раніше. Щоб осягнути суму вплачених вкладок з 1976 року, в грудні повинні ми отримати ще $260,697.70. Досі у грудні вплинуло вкладок на суму $92,714.00, отже бракує ще $167,983.

На початку грудня ц.р. присвячено багато часу і уваги Відділам, які спізняються з вплатою місячних рахунків. Крім листів — пригадок, які нормально висилаємо два рази в місяць, я старалася зв'язатися телефонічно з секретарями чи з членами Управи всіх спізнених Відділів. На жаль, маємо декілька Відділів, секретарі яких хворіють і не є всилі збирати і на час висилати нам вкладки (257, 408, 281, 147, 361). Також старалися ми висилати спізненим Відділам рахунки за кілька місяців наразі, щоб в цей спосіб допомогти їм наздігнати спізнення. Робимо це звичайно у випадку менших Відділів. Подібні заходи робилося в справі довжників за гіпотечні позички.

У цих наших стараннях багато перешкоджав нам святочний час, коли пошта, через переватаження святочними побажаннями чи висилками, доручує листи з великим опізненням. Дійти до нас найдовше забирає листам з провінції Квебек, хоча пошта, надана у Торонті, також натрапляє на затримки. Рік цей кінчається в суботу, коли банки є замкнені і тому вплати можемо приймати тільки до п'ятниці включно.

Приготовляємо до висилки нашим членам чергові відсотки від боргових зобов'язань у висоті загальної суми понад $90,000, платні на перший день січня 1978 року. Отримають їх власники позичок у висоті $5,000 і вище. В 1977 році виплачено членам відсотків від боргових зобов'язань на загальну суму $271,866, банкам $162,115, а УНСоюзові суму $241,400. Сума всіх боргових зобов'язань осягнула вже $5,116,000. Впродовж 1977 року члени позичили нам своїх ощадностей на суму $2,691,000, що є конкретним виявом довір'я до цієї установи. У банках мали ми ще позичених $1,130,000.- З огляду на дуже багато запитів, чи приниматимемо позичку від членів, припускаємо, що в перших двох місяцях чергового року вплине ще багато таких позичок, що допоможе нам в 1978 р. сплатити банкову позичку.

З початком грудня ц.р. вислано звернення та збіркові листи до всіх Відділів в

(Закінчення на ст. 4-ій)

ПРОГОЛОШЕННЯ КОНВЕНЦІЇ УНСОЮЗУ

ОЦИМ ПОДАЄМО ДО ВІДОМА ГОЛОВНИХ ТА ВІДДІЛОВИХ УРЯДОВЦІВ І ВСІХ ЧЛЕНІВ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ЩО

29-ТА ЗВИЧАЙНА КОНВЕНЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

відбудеться в місті

ПІТТСБУРҐ, Пенсильвенія

в готелі The Pittsburgh Hilton, Gateway Center

починаючи від 22-го травня 1978 року

Постанови статуту УНСоюзу щодо вибору делеґатів на конвенцію, кваліфікацій делеґатів, числа делеґатів з поодиноких Відділів і повновластей делеґатів є такі:

Вибір делеґатів і їх заступників має відбутися впродовж 60 днів від дня проголошення конвенції. Маючи на увазі, що конвенцію проголошено 2-го січня 1978 року, 60-денний реченець для вибору делеґатів і їх заступників скінчиться 3-го березня 1978 року.

Делеґатів і їх заступників, до яких управнений даний Відділ, вибирається на звичайних зборах членів Відділу. Найменування повинно відбутися зі залі, і всі кандидати повинні бути представлені членам перед голосуванням. Кандидат, чи кандидатка, який, чи які, одержали найбільшу кількість голосів, є обрані на делеґатів. Безпосередньо чергові за кількістю одержаних голосів кандидати мають бути заступниками делеґатів у рівній кількості обраних делеґатів. Кожна однакова кількість голосів щодо заступників повинна бути вирішена негайно ще одним голосуванням над відносними кандидатами. Кожний член має право на один голос на кожного делеґата, до якого управнений Відділ. Делеґати і їхні заступники мусять бути вибрані на цих самих звичайних зборах Відділу. Якщо делеґат не зможе взяти участи в конвенції, його місце займе заступник. Коли Відділ має більше делеґатів, місця перешкоджених займуть заступники по черзі кількости одержаних при виборі голосів.

На зборах можуть бути приявні і голосувати за делеґатів і їх заступників тільки повноправні члени УНСоюзу. Повноправним членом є такий член, що платить вкладки за своє забезпечення в УНСоюзі. Тим самим член, що відійшов на безплатне продовження або виплачене забезпечення, або є суспендований, не може бути присутній на зборах і не може голосувати. Повноправні члени можуть голосувати за делеґатів і їх заступників тільки в тому Відділі, в якому платять вкладки до Братського Фонду УНС.

Голосування за делеґатів і їх заступників має відбутися через піднесення рук, хібащо більшість приявних членів зажадає голосування бальотами. Неприявні не мають права голосувати.

Делеґатами і їх заступниками можуть бути вибрані тільки ті повноправні члени УНСоюзу, які мають всі кваліфікації на урядовців Відділу: є не менше як один рік членами УНСоюзу і не менше як шість місяців членами цього Відділу, що його мають заступати, до дня розпочаття конвенції, і в якому платять вкладки до Братського Фонду УНС, закінчили 18 років життя, є українського походження і не є головними або відділовими урядовцями чи аґентами якоїнебудь іншої подібної організації чи компанії, та які сповняють всі обов'язки супроти УНСоюзу, зокрема виявили активну участь в організаційній та розвитковій праці УНСоюзу. Не можуть бути вибраними делеґатами чи їх заступниками особи, які колинебудь неоправдано або злосливо внесли або причинилися до внесення будь-якої судової скарги, акції або процесу проти УНСоюзу у власному імені або в імені будь-якого іншого члена.

Кожний правно існуючий Відділ УНСоюзу, що має 75 або більше членів, які платять в тому Відділі вкладки до Братського Фонду УНСоюзу, управнений до заступництва і голосування в усіх справах, які будуть порушувані на конвенції, а саме: Відділи, що мають від 75 до 149 членів включно, вибирають одного делеґата; Відділи, що мають від 150 до 299 членів включно, вибирають двох делеґатів; Відділи, що мають від 300 до 999 членів включно, вибирають трьох делеґатів; Відділи, що мають 1,000 і більше членів, вибирають чотирьох делеґатів. Кожний делеґат управнений до одного голосу. Жадний Відділ не може бути управнений до більше, як чотирьох голосів.

Відділ, який має менше як 75 членів, щоб здобути представництво на конвенції, може об'єднатися з іншим Відділом, який також має менше як 75 членів, і коли обидва так об'єднані Відділи матимуть 75 або більше членів, які платять у цих Відділах вкладки до Братського Фонду УНС, тоді вони будуть управнені до вибору одного делеґата. Якщо ці Відділи не умовляться добровільно інакше, тоді Відділ з більшим числом членів буде управнений вибрати делеґата, а Відділ з меншим числом членів — заступника.

Відділ, що не заплатив усіх вкладок і належностей до каси УНСоюзу, не буде управнений до вибору делеґата чи делеґатів.

Повновласті делеґатів і їх заступників мають бути прислані до Головної Канцелярії УНСоюзу впродовж 10 днів по виборі делеґатів, але не пізніше, як за 60 днів перед конвенцією.

Джерзі Сиrі, Н.Дж., дня 2-го січня 1978 року.

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ:

ЙОСИП ЛИСОГІР	— головний предсідник
д-р ІВАН ФЛИС	— заступник головного предсідника
Сенатор ПАВЛО ЮЗИК	— головний директор для Канади
МАРІЯ ДУШНИК	— заступниця головного предсідника
ВОЛОДИМИР СОХАН	— головний секретар
УЛЯНА ДЯЧУК	— головний касир
СТЕПАН ГАВРИШ	— головний організатор

ANNOUNCEMENT OF THE CONVENTION OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.

NOTICE IS HEREBY GIVEN TO THE SUPREME AND BRANCH OFFICERS AND TO ALL MEMBERS OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, THAT THE

29th REGULAR CONVENTION

of the

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.

will be held in

PITTSBURGH, Pennsylvania

at the

Pittsburgh Hilton Hotel, Gateway Center

Beginning May 22, 1978

In accordance with the By-Laws of the UNA regarding election of delegates to the Convention, the qualifications for delegates, the number of delegates from each Branch and the credentials of delegates are as follows:

The election of delegates and their alternates must be held within 60 days of the announcement of the Convention. Since the Convention was announced on January 2, 1978, the 60-day term for election of delegates and their alternates ends on March 3rd, 1978.

Delegates and their alternates to which the Branch is entitled shall be elected at a regular meeting of the Branch by the members present. Nominations shall be made from the floor and all candidates presented to the membership for vote. The candidate or candidates receiving the highest number of votes shall be elected delegates. The next immediate candidates, in order of vote, failing to qualify as delegates, shall be alternates to a number equaling the number of delegates elected. All tie votes involving alternates shall be immediately resolved by another ballot for the candidates involved. Each member shall be entitled to one vote for each delegate authorized to the Branch. Delegates and their alternates must be elected at the same regular Branch meeting. In the event that a delegate fails or is unable to attend a Convention, an alternate shall be seated in his place, and remain seated for the balance of the Convention. If a Branch has more than one delegate the seats of the absent delegates shall be occupied by alternates in the order of the highest number of votes received in the election.

Only UNA members in good standing may be present at the meeting and vote for delegates and their alternates. A member in good standing is one who has a certificate of insurance in the UNA on which dues are being paid. A member who has transferred to extended insurance, or paid-up insurance, or is suspended, may not be present at the meeting nor can he (or she) vote. Members in good standing may vote for delegates and their alternates only in that Branch where they pay dues to the fraternal fund.

Voting for delegates and their alternates shall be by the raising of hands, unless the majority of those present prefer a vote by ballot. No vote by proxy shall be allowed.

Only those members may be elected as delegates or alternates who are in good standing and have all the qualifications for an officer of the Branch, i.e., have been members of the UNA not less than one year and of their Branch not less than six months and in which they pay dues to the fraternal fund, are over 18 years of age, are of Ukrainian nationality or descent and are not supreme officers or assembly officers, agents or salesmen of any other similar fraternal organization or life insurance company, and are fulfilling all obligations toward the UNA, in particular, have shown active participation in organizational and promotional work for the UNA. No person shall be eligible for delegate or alternate who at any time unjustifiably or maliciously instituted or caused to be instituted any suit, action, or proceeding against the UNA either on his own behalf or on behalf of any other member.

Every duly established Branch in good standing in the Association, having 75 or more members who pay in such Branch dues to the fraternal fund of the UNA, shall be entitled to representation and vote on all matters to be acted upon at the Convention as follows: Branches having 75 to 149 members inclusive, one delegate; those having 150 to 299 members inclusive, two delegates; those having 300 to 999 members inclusive, three delegates; those having 1,000 or more members, four delegates. Each delegate shall be entitled to one vote. No Branch shall be entitled to more than four votes.

A Branch having less than 75 members, for the purpose of representation at the Convention, may unite with another Branch also having less than 75 members and if, when combined, the aggregate of the two Branches shall be no less than 75 members who pay dues in these Branches to the fraternal fund, they shall have the right to elect one delegate. Unless otherwise agreed by the mutual consent of both Branches, the Branch having the greater number of members shall be entitled to elect the delegate, and the Branch having the lesser number of members, the alternate.

A Branch which has not paid all dues and arrears to the UNA shall not be entitled to elect a delegate or delegates.

Credentials of delegates and their alternates must be sent to the Home Office of the UNA within ten days of the election, but no later than sixty days prior to the Convention.

Jersey City, N.J. January 2, 1978.

SUPREME EXECUTIVE COMMITTEE OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION:

JOSEPH LESAWYER	— Supreme President
Dr. JOHN O. FLIS	— Supreme Vice-President
Senator PAUL YUZYK	— Supreme Director for Canada
MARY DUSHNYCK	— Supreme Vice-Presidentess
WALTER SOCHAN	— Supreme Secretary
ULANA DIACHUK	— Supreme Treasurer
STEFAN HAWRYSZ	— Supreme Organizer

ЛЮДСЬКІ ПРАВА БУЛИ І ЗАЛИШАТЬСЯ ОСЕРЕДКОМ АМЕРИКАНСЬКОЇ ЗАКОРДОННОЇ ПОЛІТИКИ — КАЖЕ ПРЕЗИДЕНТ КАРТЕР

Вашінґтон. — Під час спеціяльного інтерв'ю, що його перевели кореспонденти всіх телевізійних сіток, президент Джіммі Картер у середу, 28-го грудня, кілька разів повертався до питання прав людини, заявляючи, що Америка продовжуватиме виступати в обороні тих прав в цілому світі, не зважаючи де вони будуть порушені: в СССР, країнах Африки чи в інших державах. Він заявив, що під час його поїздки до 6-ох країн, яка мала розпочатися 29-го грудня і тривати до 6-го січня 1978 року, перша його зупинка буде в Польщі, бо в тій державі з усіх комуністичних країн Східньої Европи ще найменше порушують людські права.

У цьому інтерв'ю Президент висловив вдоволення з осягів його уряду в минулому році, надіється на ще кращі успіхи в наступному, зокрема в економічній ділянці, як також вияснив становище ЗСА щодо таких закордонних справ, як спроби замирення на Близькому Сході, новий договір зі Совєтським Союзом відносно обмеження стратегічної атомової зброї, ратифіка-

(Закінчення на ст. 6-ій)

У ЗВ'ЯЗКУ З ПРОГОЛОШЕННЯМ КОНВЕНЦІЇ УНС

У зв'язку зі святом Нового Року та зі статутовими постановами відносно проголошування Конвенцій УНСоюзу і потребою відповідно до цього достосувати проголошення 29-ої Конвенції, зроблено одноразову зміну в датуванні публікації щоденника і тижневика. Мимо того, що вони друкуються в практикованому досі часі, „Український Тижневик" появляється цим разом з датою суботи (замість неділі), а „Свобода", замість суботи, має вже дату понеділка, 2-го січня нового 1978-го року. З уваги на свято Нового Року, чергове число „Свободи" друкуватиметься у вівторок з датою середи, 4-го січня 1978 року.

„ДОПОМОЖІТЬ ВРЯТУВАТИ МОЇ ВІРШІ" ПИСАВ СТУС ДО ПЕНКЛЮБУ

Ню Йорк. (Пресова Служба ЗП УГВР). — У доповненні до двох листів Василя Стуса до Президії Верховної Ради, які поширюються у самвидаві і про які ми вже повідомляли, передаємо текст його звернення до Пенклюбу.

Василь Стус закінчив в 1977 році своє п'ятирічне ув'язнення і тепер перебуває на засланні в Маґаданській області СРСР.

„До Пенклюбу

Я — український літератор, репресований в січні 1972 року разом з іншими українськими літераторами. Органи КҐБ, використовуючи жупел українського буржуазного націоналізму і наскрізь сфабриковану „справу Добоша", провели чергову розправу над представниками української інтеліґенції і в першій мірі над творчою інтеліґенцією. Адже їх ціль — знищити ту літературу, яка не вкладається в прокрустове ложе соцреалізму, розправитися з тими літераторами, які рішуче відмовилися бути мовчазними чиновниками на державній службі. Під час арешту мені забрали книжки К. Ясперса, К. Юнґа, К. Єдиміда, В. Вовк, Л. Костенко, В. Кордуна, М. Вінграновського, В. Симоненка, І. Калинця, Г. Чубая, М. Холодного. Сконфіскували рукописи всіх моїх віршів, рукописні поетичні збірки „Зимові дерева", „Веселий цвинтар", незакінчені повісті „Поїздка в Счастєвськ", „Щоденник Петра Шкоди", нарисні варіянти декілька інших опо-

(Закінчення на стор. 5-ій)

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли, незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Іван ФРАНКО

НОВОРІЧНЕ ПОБАЖАННЯ

З новим роком, браття милі,
В новім щастю, в новій силі,
Радісно вітаю Вас.
І бажаю, щоб в здоров'ю,
В мрії, з братньою любов'ю,
Відтепер ішов нам час.

І бажаю, щоб ми згідно,
Сміло свідомо, свобідно
Йшли до спільної мети.
В своїй хаті жить по-свому,
Не коритися нікому,
Лад найкращий завести.

З НОВИМ РОКОМ

Заки це число „Свобіди" дійде до читачів, перегорнемо останню картку календаря вже „старого" 1977-го року та відкриємо новий, 1978-ий рік. Багато дечого нового, доброго і злого, приніс нам той 1977-ий рік, що відходить до історії. До добра треба зарахувати зокрема актуалізацію справи оборони прав людини, що завдяки становищу нового президента ЗСА, Джіммі Картера, стала одною з головних проблем міжнародної політики, а до багатьох лих того року належить протилежне — посилене заперечування тих прав в комуно-московській тюрмі народів, в якій перебуває і наш український народ.

В тому „старому" 1977-му році в світі, в нашому народі і в нашій громаді також сталося багато дечого такого, що ліпше було б, якби це не було сталося, як і багато дечого не сталося, що повинно було б статися.

Тому то і в новий 1978-ий рік вступаємо з надією, що він буде ліпший від свого попередника, що дасть Господь, і в ньому здійсниться мрія наших мрій — воля і незалежність нашого українського народу.

Цього бо ми найбільше прагнемо і цього собі з кожним Новим Роком найбільше бажаємо.

НА ЩАСТЯ, НА ЗДОРОВ'Я, НА ТОЙ НОВИЙ РІК!

Близький Схід

Деякі коментатори досить песимістично висловлюються про недавні наради між ізраїльським прем'єром Менахемом Бегіном і єгипетським президентом Анваром ель-Садатом у місті Ісмаілія, вказуючи на факт, що їхні дводенні переговори закінчилися без проголошення заповідженої спільної декларації, яка накреслила б загальні принципи можливого арабсько-ізраїльського замирення. Проте, треба ствердити, що ці песимістичні оцінки нарад Бегіна і Садата передчасні. Тільки наївні оптимісти могли надіятися, що протягом кількох годин ці два лідери держав, які були запеклими ворогами коло 30 років і кілька разів воювали між собою, могли дійти до остаточного порозуміння відносно всіх проблем і розбіжностей в поглядах.

Накреслення загальних принципів замирення Ізраїля з арабським світом — це дуже складне і важке завдання. Головною перешкодою, яку Садат і Беґін мусять побороти, якщо сподіваються, що мир на Близькому Сході стане дійсністю, а не тільки мрією — це розв'язка проблеми палестинських арабів, точніше, питання майбутности окупованих Ізраїлем арабських земель на західньому березі ріки Йордан і біля міста Ґази.

Щоб затримати довір'я поміркованих елементів у всіх арабських державах, президент Садат мусить вимагати від Ізраїля більше ніж „внутрішньої автономії" для палестинських арабів, на яку Беґін погоджується, однак під умовою, що ізраїльські військові частини залишаться на окупованих арабських землях.

Беґін також находиться у невигідній ситуації, бо майже всі ізраїльтяни, не зважаючи чи вони консервативних, поміркованих, чи ліберальних поглядів, противляться створенню „палестинської батьківщини", яка напевно була б опанована Палестинською Визвольною Організацією (ПВО), бо вважають, що така „палестинська батьківщина" становила б поважну загрозу для безпеки Ізраїля.

Розбіжності між становищами Ізраїля і Єгипту мають тепер розв'язати дві спільні єгипетсько-ізраїльські комісії, політична і військова, створені під час нарад в Ісмаілії, що їх очолюватимуть міністри закордонних справ і оборони обох держав. Вже саме створення цих комісій є доказом, що Беґін і Садат дійсно бажають замирення і вірять, що порозуміння між Ізраїлем і арабським світом таки можливе. Прем'єр Беґін, знаний за свій дипломатичний хист, в Ісмаілії напевно не виклав усіх карт на стіл, а затримав собі якогось сильного „козиря" для пізніших переговорів із Садатом та іншими арабськими лідерами. Натомість Садат добре розуміє, що Беґін не погодиться на концесії, якщо арабський світ не запевнить безпеки Ізраїлеві.

Мировим заходам Садата і Беґіна сприяє загальна мирова атмосфера, яка виникла в Ізраїлі та Єгипті у наслідок відвідин Єрусалиму Садатом і його виступу в ізраїльському парляменті. Цю „атмосферу" можна запримітити навіть у Йорданії, хоча король Гуссейн відмовився брати участь у каїрській підготовчій мировій конференції, скликаній президентом Садатом. Як вказав кілька днів тому президент Джіммі Картер, Сирія, яка гостро засуджує єгипетсько-ізраїльський діялог, може опинитися поза загальними мировими переговорами, якщо Йорданія вирішить прилучитися до діялогу між Каїром і Єрусалимом.

Самозрозуміло, що шлях до остаточного замирення між Ізраїлем і арабським світом буде важкий і затяжний, бо існує надто багато розбіжностей у поглядах. Однак, останні наради між Садатом і Бегіном в Ісмаілії вказують, що ці два державні мужі дійсно бажають такого замирення і тому всі країни світу, зокрема Совєтський Союз і ЗСА, які є співпредсідниками Женевської мирової конференції, повинні прикласти всіх зусиль, щоб допомогти їм. Америка це робить, але Совєтський Союз створює зумисні перешкоди мировим заходам, бо відмовився брати участь в каїрських нарадах і під'юджує арабських екстремістів проти президента Садата.

Панас Феденко

ДАЙ, БОЖЕ, ВИТРИМАТИ

ДУМКИ НА НОВИЙ РІК

I

В неволі в далекому Туркестані писав поет, згадуючи Новий Рік:

Здоров, здоров, новий Годе,
У старій свитині!
Що ти несеш Україні
в латаній торбині"?

Слова характеристичні: не про свою недолю писав царський невільник, тільки за Рідний край, що „благоденствував" під владою самодержця всеросійського, котрого й найбільший російський поет назвав непохвальними словами.

„Самовластітельний злодей"...

„Злодей" у мові російській значить — „злочинець", „душогубець".

Трудно робити здогади, „ворожити", що нашому народові принесе новий 1978 рік. В античному греко-римському світі були спеціялісти-ворожбити, навіть на державній службі. В Індії й нині є в моді астрологи, що вгадують долю людини на зорях і сузір'ях.

Залишимо цим угадчикам вільне поле для їхніх досягнень і до них можна ще прилучити так званих футурологів, що видають свої пророцтва про майбутній політичний і господарський розвій різних країн і всього світу. Ті, що хочуть напевне знати, які події настануть в 1978 році, нехай шукають ради в Парижі у Madam Soleil (Сонце). Здається вона має найбільше клієнтів, що бажають заглянути в будучність, закриту густою млою. А ми, прості люди, оглянемось на минулий 1977 рік. Із подій цього року можна зробити деякі висновки, корисні для здогадів про майбутнє. Але — без 100-процентової гарантії! Не можемо робити конкуренції Madame Soleil!

1. Сенсаційна подія, якої ніхто не сподівався, має шанси на успіх

Єгипетський президент Анвар ель Садат приготував несподіванку для всього світу: полетів в Єрусалим для переговорів з представниками Ізраїльської держави. Найбільше здивувала й приголомшила ця подорож Садатових сусідів і союзників — уряди арабські. Адже ж від 1948 р., коли проголошено створення держави Ізраїля, в арабських країнах був найбільш популярний клич: утопити всіх ізраїльтян у морі!

Війни Ізраїля з арабами — 1956, 1967 і 1973 р. принесли багато кривавих жертв ізраїльтянам і арабам, але справа не була вирішена. Головні втрати мали єгиптяни, інші арабські держави не дуже квапились до бою з „віковічним ворогом" і готові були воювати з Ізраїлем „до останнього єгипетського солдата"...

В арабсько-ізраїльський конфлікт вмішалася Москва, котрій невигідне будь-яке замирення на Середньому Сході. Єгиптяни були перше вхопилися за „братню допомогу" із Кремля, але поволі побачили, що та „поміч" обертає Єгипет в залежного сателіта Москви: совєтський уряд, щоб держати Єгипет „на припоні", перестав давати єгипетському війську запасові частини до гармат, танків, літаків і т. д. Господарювання кількох тисяч совєтських „спеціялістів" так допекло єгиптянам, що уряд вирішив вислати цих союзників додому.

Єгипет почав шукати допомоги в демократичних країнах світу і побачив єгипетський уряд, що без замирення з Ізраїлем ця поміч буде скупа. А тимчасом потреба Єгипту збільшується: росте число людности, яку треба забезпечити харчуванням, школами, ліками, одежею. В Каїрі мабуть розсудили, що дальші війни з Ізраїлем не принесуть щастя єгиптянам, бо ізраїльтяни, загрожені в своєму житті, будуть боронитися до останнього. Є поголоска, що ізраїльські спеціялісти збудували атомові бомби.

Mars anceps est (Бог війни двохголовий, непевний), казали римляни; не можна знати напевне, кому служитиме щастя. Мабуть із цих причин Садат вирішив шукати замирення з державою Ізраїля. В кооперації з технічними силами, які має Ізраїль, єгиптяни зможуть здійснити багато проєктів для господарського розвитку своєї країни.

Само собою, замирення Єгипту з Ізраїлем примусить також інші арабські держави помиритися з фактом, що Ізраїль осів міцно на землі своїх давніх предків. Втратить від замирення Москва, що любить ловити рибку в мутній воді. Однак треба пам'ятати, що Єгипет — найбільша і найкультурніша арабська держава, і Москва не може впливами своїми в Сирії, в Іраку, в Лібії чи в Альжирі створити всеарабську воєнну коаліцію проти Ізраїля.

2. Еврокомунізм

1977 року ця тема була „на кону" в пресі в телевізії та в різних прилюдних дискусіях. Особливо в зв'язку з 60-літтям большевицької революції, яке бучно святковано в Москві на початку листопада 1977 р., „еврокомунізм" став „модний". Адже ж лідерові еспанської компартії Сантіягові Карільйові не дозволено прочитати його ювілейну промову в Москві. Огірчений на „старшого брата" Карільйо полетів в Америку, де студентам університетів пояснює основи комунізму. Він навіть хвалить еспанського короля Хуана Карльоса і заявляє про свою прихильність до плюралістичної (многопартійної) демократії.

Виступи Карлльйо і деякі критичні заяви італійського провідника компартії Берлінґера на адресу Москви викликають в Кремлі невдоволення. Але розриву між Москвою і еврокомуністами нема. Чому? Москві вистачає, коли еврокомуністи, як і югославський Тіто, вважають режим в СССР за „соціялістичний", і в своїх країнах прямують до влади, щоб потім показати своїм союзникам і противникам, „де раки зимують". Ленін учив своїх партійців, що треба хитрощами пролізти до професійних спілок та до „буржуазних" організацій, щоб на них впливати і вести їх за собою.

Ця тактика принесла певні вигоди для французьких еврокомуністів: вони вже від 1972 р. створили союз з соціялістами та радикал-соціялістами і виробили спільну програму для виборів до парляменту. Однак у 1977 р. компартія вимагала додатків до виборчої програми: Збільшення числа підприємств, визначених на удержавлення („націоналізацію"), підвищення оплати праці й пенсій і т. д. Провідники соціялістів і радикал-соціялістів запевнили, що уряд з такою програмою доведе господарство Франції до руїни. Однак комуністи почали шалену пропаґанду проти соціялістів, як „ворогів-робітництва" і „слуг капіталу"... Ця демагогія здобула вплив для комуністів серед французького пролетаріяту, і провідник Марше сподівається великих успіхів для своєї партії в виборах до парляменту на весні 1978 р.

З цього висновок: поки еврокомуністи не відмовляться від учення Леніна, що треба захопити владу всякими засобами, вірити „демократичній" пропаґанді еврокомуністів ніяк не можна.

Слова еврокомуністичних провідників, що критикують деспотичні режими, не йдуть так далеко, щоб порадити Москві скасувати партійну тиранію в своїй імперії. Коли еврокомуністи в своїх країнах „розпинаються" за демократію, а звірства комуністичних режимів тільки зрідка згадують, то ця подвійна гра розкриває їх нещирість. Італійські комуністи не прислали своїх представників на „Сахаровські переслухання" в Римі в кінці листопада 1977 р., де виступили свідки й жертви тиранських режимів в країнах совєтського бльоку.

(Продовження буде)

Степан Женецький

60 РОКІВ КОМУНІЗМУ В МОСКВІ

Москва гучно і шумно відсвяткувала 60-ту річницю большевицької революції і панування комунізму в московській червоні тюрмі народів. З тієї нагоди кремлівські ватажки та їхня преса аж захлиналися, так хвалилися, яких то великих „успіхів" вони досягли за час існування „совєтської" держави.

В парі з тими хвальбами московських комуністів, Захід зі свого боку теж підсумовує, але безсторонньо, здобутки й неуспіхи московського комунізму за час його 60-річного існування.

Кремлівські володарі твердять, що „совєтський народ" має чим радуватися в 60-річчя жовтневої революції. Адже ж Совєтський Союз, хваляться вони, пережив багато небезпек, включно з Другою світовою війною, в якій втратив біля 20 мільйонів своїх громадян. Після останньої війни Совєтський Союз став одною з двох наймогутніших потуг світу. Тут цікаво відмітити, що згадуючи Другу світову війну, кремлівські ватажки ані словечком не згадують про те, що вони її виграли тільки завдяки Заходові, а головним чином Америки, яка своєю допомогою спасла їх від певного розгрому німецькими арміями.

Правда, пишуть західні коментатори, совєти можуть похвалитися деякими успіхами в науці, медицині, технології. Та насправді ні в себе в дома, ні закордоном московські комуністи не досягли тих цілей, що їх передбачували перші большевики, творці московської комуністичної держави. Замість потужної, новаторської, революційної сили, що мала постати, як заповідали революційні „пророки" Ленін і компанія, з тієї революції, яка мала запалити світ, витворилося вайлувате, консервативне суспільство, а насправді тільки пануюча нова совєтська кляса, обтяжена власною великою бюрократією та сухою партійною ортодоксією.

Економіка Совєтського Союзу розвивається дуже повільно. Їхня річна продукція є на половину меншою, ніж Америки. Совєтське центральне плянування не вив'язалося в ділянці житлового будівництва та головних продуктів першої потреби. Також колгоспна система сільського господарства цілковито збанкрутувала, бо не може запобігти постійному бракові харчів. Совєтських головачів мабуть заливає жовч, що найбільшу продуктивність в сільському господарстві виявляють „присадибні ділянки", отже приватний сектор, які все ще дають одну третю збору збіжжя в Совєтському Союзі.

Також після 60-ти років, зовсім „не заникає" держава, як це заповідав Карл Маркс. Правда, вона стала дещо менше деспотичною, як це було за часів Сталіна, з чого совєтські громадяни дуже радіють. Але влада там все ще деспотична, всюди проникаюча, яка задушує вільну творчість у мистецтві, цензурує пресу та держить під міцною контролею вільну думку.

Нова брежнєвська конституція ніби то говорить про свободу людини, але насправді вона дає партії ще більшу контролю над урядом, як це було досі, отже зосереджує всю власть у своїх руках. Вже 60 років минуло з того часу, як большевики скинули царя, а кремлівські ватажки все ще не можуть виконувати влади в краю без насилля. Без штиків многих мільйонів війська Москва не змогла б держати під своєю контролею України, балтійських держав, Грузії та інших немосковських народів — пише коментатор відомого американського щоденника „Кріщен Саєнс Монітор".

Також назовні Совєтський Союз не виявляє такої великої динаміки, як хваляться кремлівські ватажки. Правда, вони міцно держать під своєю контролею Східню Европу, але це чинить він тільки при допомозі дивізій червоної армії. Немає сумніву, що Мадярщина, Чехо-Словаччина, Польща та інші сателіти раді б мати тісніші відносини із Заходом, а напевно відкинули б марксистську систему, якби мали вільний вибір. А втім, вони це вже засвідчили своїми революціями і бунтами проти московського „старшобратства".

Рівнож, ні західні еврокомуністи, ні навіть комуністи третього світу не споглядають на диктаторську систему московських комуністів, як на модель до наслідування. Правда, московську мілітарну силу всі респектують, бо всі її бояться. Але московських урядових представників ніде в світі не люблять. Насправді, більшість країн у світі звертаються до Заходу за допомогою в технології і за прикладами демократії та людськими вартостями.

Проте, всі ті ознаки слабости Совєтського Союзу навіть по 60-их роках не треба розуміти так, що Захід може його ігнорувати. Совєтська військова машина має велику спроможність агресії і з тим треба постійно рахуватися. Захід тимбільше не може легковажити собі Совєтського Союзу, бо має свої власні економічні та інші труднощі, які мусить полагодити, а на які постійно чигає Москва, щоб їх використати для себе. Одначе Захід має засоби, які може використати на свою користь в мирній конкуренції з комуністичним бльоком під проводом Москви. Наприклад, за

(Закінчення на ст. 5-ій)

З НАШИХ БУДНІВ

ПІД КІНЕЦЬ РОКУ

Звичайно під кінець року американські телевізійні станції передають на своїх програмах всякого роду панелі, з участю визначних публіцистів, політиків, мужів науки, які насвітлюють чи аналізують з усіх кутів бачення важливіші події, що сталися в минулому році. Треба підкреслити, що між панелістами чи не найбільше тепер попадається совєтологів і сексологів; далі йдуть єгиптологи — дуже популярні в останньому часі. Котрий з них не відкриє рота — зразу видно, що говорить капацитет і спеціяліст у своїй ділянці, який знає, що балакає, і не забирає даром на телебаченні дорогоцінного часу.

Слухаєш таких симпозіюмів та й нишком у душі зідхаєш, чому в нас таких немає, на такому, сказати б, високому щаблі? І чи взагалі колись такі в нас будуть, ще за нашої пам'яті?... Зрозуміла річ, не всі кадри спеціялістів у нас заступлені в достатній скількості. На той приклад, єгиптологів чи сексологів серед українців, можна б сказати, обмаль, зате мається поважна надвишка по стороні совєтознавців. Цим знанням ми озброєні, сказати б, до зубів! Я сам був свідком одного міжнародного панелю, в якому взяли участь українські совєтологи, і треба з гордістю сказати, що свій іспит перед різнонародним синедріоном наші хлопці склали на 102!

Але що з того?... Потім, як то звичайно буває, демократичним порядком почалися запити і дискусія, а тоді як стали забирати слово земляки, що звуть себе „людьми з вулиці", та як стали публічно процесуватися за Україну з усіми національними групами, — від великорусів до білорусів, то цими своїми невисокої проби і вартости виступами кількох наших паталахів геть чисто підкопали той кредит, що його здобули наші панелісти на міжнародному форумі...

Часто відвідуючи наші імпрези впродовж уже довгих років, я дійшов до висновку що нам найкраще виходять підприємства регіонально-товариського характеру: з'їзди, зустрічі, пікніки, ювілеї тощо. Тут все обходиться без великої політики та високих дерзань, вистачить, коли хтось згадає, в котрому місці росла колись стара, придорожня липа, і на саму згадку про той факт — всім землякам стають сльози в очах і починається колективне зідхання та обнімання, а спільній радості регіональній немає меж, ні кінця!

Так, у реґіональних справах, ми, друзі-земляки, стоїмо міцно на порозі нового року, так само, як стояли і в „старому".

Ікер

о. Семен Гаюк

ВЕЛИКЕ РОЗБИШАЦТВО

(1)

Ще на початку 5 століття н. е. св. Августин, славний єпископ Іпону, бачучи в сучасних йому державах жорстоке знущання влади над своїми громадянами, назвав таке поступовання „великим розбишацтвом" (Magna latrocinia). Минули довгі і довгі сторіччя, але ці слова св. Августина не втратили своєї актуальности і в наші лиховісні часи, бо ось уже минуло 60 років, як безбожна комуно-большевицька влада не припинила ані на йоту жорстокого знущання над поневоленими нею людьми.

Обманом і терором, зломавши опір всіх свободолюбних народів, комуно-большевики захопили владу на всіх безмежних обширах б. царської імперії, і замість гучно приобіцяних свободи, щастя і добробуту — принесли поневоленим народам невимовні терпіння, страждання і злидні.

Насильні експерименти в економічному житті, небувалий в історії похід проти всякої віри і відвічних духовних цінностей викликали самозрозумілий спротив населення, яке завжди мусіло поступатися перед зорганізованим жорстоким терором. Всі ці свої злодіяння комуно-большевики виправдували вченям Карла Маркса, який і сам не був вільний від фатальних помилок, а його економічні постуляти виявили повну розбіжність сухих і бездушних теорій з вимогами повсякденного людського життя. Так нпр. К. Маркс, виходячи з фальшивого заложення, що вплив духовного елементу на матеріяльний є зовсім неможливим, та, поклавши саме цю неможливість в основу т. зв. історичного матеріялізму, — прийшов до ще більш фальшивого і згубного заключення, що всяка релігія є шкідливою для трудящих. Його широковідомий безбожний афоризм, що „релігія є опіюмом для народу", афоризм, який в свій час так ентузіястично був підхоплений Леніним, Ярославським, Бонч-Бруєвичем, Дем'яном Бєдним та іншими закам'янілими атеїстами, в наші дні стає перестарілим і аж надто заяложеним лозунгом, який вже не доходить до свідомости широких мас. Одначе, з перших днів комуно-большевицької контрреволюції, коли то розторощена була справжня революція і всі національні революції поневолених Москвою народів, антирелігійна доктрина Маркса повсюди накоїла багато і багато лиха.

Замість боротьби за кращу долю і добробут трудящих мас, комуно-большевики почали запеклу боротьбу з Церквою та з релігією; Проти волі народу, вони почали загальний грабунок всіх святинь з наявних цінноціщ, які вагонами вивозились на Захід, щоб за придбану валюту набути дефіцитні речі для своєї спаралізованої індустрії, а найперше на предмети найвибагливішого люксусу, якого були спрагнені правлячі партійні верхи.

Одночасно з грабунками церков і манастирів відбувалися масові арешти і розстріли духовенства та вірних, а пізніше почалося варварське руйнування святинь, без огляду на їх мистецьку чи історичну вартість. Це руйнування прикривалось цинічним обманом, що всі ці святині замикались і руйнувались на вимогу нібито самих трудящих. В дійсності, все це жорстоке насилля доконувалось проти волі широких мас населення. Але комуно-большевицька влада, як влада узурпаторська, волі народу ніколи не брала до уваги, а навпаки, всякий найменший спротив чи невдоволення негайно карала розстрілом або тяжкою каторгою.

Особливо тяжкими були роки 1933 та 1934, коли то терором запроваджувалась горезвісна колективізація, що спричинилася до мільйонних жертв в людях та до нечуваного голоду в Україні. В той же час большевицька тиранія намагалася нанести остаточно нищівний удар і по Церкві. До вибуху Другої світової війни лише де-не-де по цілому Совєтському Союзі залишилися ледь жевріючи оази організованого церковного життя. Церква пішла в підпілля, віруючі в Бога замкнулися в собі.

В часі Другої світової війни комуно-большевики, з тактичних міркувань, зробили віруючим невеличкі поступки і в деяких місцевостях, де відкриті були церкви під німецькою окупацією, тимчасово дозволили на їх існування. Але як тільки війна закінчилася, знов почалися утиски і переслідування Церкви та вірних.

Про варварське нищення церков та історичних пам'яток в Україні наша преса інформувала докладно. Знищення Києво-Печерського манастиря, св. Михайлівського манастиря, Видубицького манастиря, що самі по собі були перлинами архітектурного мистецтва, з масою неоцінимих і ще недосліджених архівних матеріялів, з предивними історичними іконами і, врешті, з колосальною книгозбірнею, що як вціллі рештки зберігалися саме у Видубицькому манастирі, — навіки покриє безбожних московських комуністів ганьбою і невідкличним прокляттям.

І мимоволі не раз виникало питання, чи безбожний комуно-большевизм був таким само жорстоким і руйнуючим в кореннній Московії?

Правдивої відповіді на це питання не дасть, звичайно, і „Журнал Московсько Патріярхії", який в інтересах совєтської влади приховує дійсну правду та який з метою урядової пропаґанди вміщує безліч фотосвітлин з чудовими церквами, замкненими і недіючими. Вміщуються в цьому ж „Журналі" і фраґменти з усяких церковних урочистостей, як не в Єлоховському патріяршому соборі, то в подвір'ї Троїцької Лаври в Загорську біля Москви. Все це має єдине намагання довести закордонному читачеві, що в Совєтському Союзі панує повна релігійна толеранція.

Однак близьку до правди відповідь на повище поставлене питання дають нам твори сучасних совєтських письменників, які, описуючи побут населення в дусі совєтського реалізму, мимоволі виводять на денне світло всю ту жахливу церковну руїну, яка існує тепер і на півночі Росії.

Авторові цих рядків довелося перечитати кілька творів сучасних совєтських письменників, в яких кидається у вічі цілковита відсутність антирелігійних випадів, що ними рясніла совєтська белетристика в тридцятих та сорокових роках. Навпаки, при згадках про зруйнований манастир чи церкву тепер не раз доводиться зустрічатись з висловами неприкритого жалю за доконану руїну, бо від того, мовляв, багато втратив своєрідньої краси той чи інший краєвид, чи навіть недвозначно висловлюється глибокий жаль за втраченим зв'язком з далеким минулим.

(Продовження буде)

ПРОТОКОЛ

НАРАД РІЧНОГО ЗАСІДАННЯ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

яке відбулося в днях 23-го до 27-го травня 1977 року на Союзівці в Кергонксон, Н. Й.

(3)

Звіт головного предсідника Йосипа Лисогора

Ми продовжували нашу участь у Крайовому Братському Конґресі і різних стейтових Братських Конґресах. Наш головний касир пані Уляна Дячук і я репрезентували наш Союз на річних зборах Крайового Братського Конґресу. Д-р Флис, наш віце-президент, мав також брати там участь, бо на різних сесіях Конґресу були дискутовані деякі правничі проблеми, важливі для Братських Союзів, але не мав змоги прибути туди. Я також репрезентував Союз і стейт Ню Джерзі на церемонії посвячення школи у Стоні Голл, як крайової пам'ятки. Школа знаходиться у Фредонії, Вісканзін, і там відбувся 14-го червня 1885 року перший День Прапора. Ми підтримували стейтові Братські Конґреси і кількох наших членів отримали екзекутивні становища у різних стейтових Конґресах.

1976-ий рік приніс також сумні події. Загально відомі громадяни і піонери нашої громади, професор Олександер Грановський та о. мітрат Омелян Мицик, відійшли від нас. Отець Мицик був популярною постаттю у кількох наших Відділах та на кількох Конвенціях. Проф. Грановський, член УНСоюзу від 1914 року, був також одним із перших студентів, який користав із нашої стипендії швидко після того, як став нашим членом. Він нераз згадував, що та грошова допомога дозволила йому закінчити університетські студії. Ми створили у цьому році одну стипендію в пошану його імени.

Our activities in the National Fraternal Congress of America and in various State Fraternal Congresses were continued as in past years. Our Supreme Treasurer, Mrs. Ulana Diachuk and I represented our Association at the annual meeting of the National Fraternal Congress last year. Dr. Flis, our vice-president, was also scheduled to attend because legal problems peculiar to fraternals are discussed at a number of the sessions at the Congress but he was unable to make it. I also represented Soyuz and the State of New Jersey at the ceremonies dedicating the Stony Hill Schoolhouse as a national shrine. The school located in Fredonia, Wisconsin was the site of the first Flag Day celebration on June 14, 1885. We continued our support of State Fraternal Congresses and several of our members hold executive positions in a number of these Congresses.

The year 1976 also brought sad moments. Two well known members and stalwart leaders in our communities, Prof. Alexander Granovsky and Very Reverend Omelan Mycyk, passed on to their eternal rewards. Father Mycyk was a familiar and active figure in a number of our branches and at several Conventions. Prof. Granovsky, a member since 1914, was also one of the first students that our Association assisted with a Scholarship soon after he became a member. He always maintained that this financial assistance made it possible for him to complete his college studies. This year we are granting one of our Scholarships in his name.

S V O B O D A - Comparative Statement of Income and Disbursements

INCOME	1974	1975	1976
Subsciption :UNA Members	258,200.00	253,200.00	302,200.00
Sale on Stands	4,926.12	4,089.35	7,890.32
Individual	55,372.19	57,189.65	62,898.37
Books	10,372.05	9,419.36	9,407.23
Advertising	83,949.13	104,979.10	100,348.94
Printing	61,355.81	49,726.15	49,512.19
Cards and Calendars	166.87	64.22	60.17
Change of address	100.82	112.75	104.22
Refund Electrical Consumption	55.00	-	---
Refund Postage	238.05	1,370.17	2,948.43
Refund Telephone	35.53	125,85	45.48
Almanacs	9,586.75	14,757.27	21,160.53
Press Fund	4,855.16	7,362.81	7,464.42
Veselka Subscription	6,207.02	4,496.65	4,327.60
N/J. Sales Tax	239.18	78.82	116.60
Miscellaneous	466.45	856.58	500.87
Total:	496,126.13	507,828.73	568,985.37
Discount on Sales	- 1,242.65	- 2,158.49	- 2,472.49
GRAND TOTAL:	494,883.48	505,670.24	566,512.88
DISBURSEMENTS			
Payroll: Editorial	75,109.61	81,400.01	76,436.74
Printing	147,037.72	140,399.96	154,740.27
Office	52,887.16	53,740.43	57,053.62
Correspondents	4,500.00	4,500.00	3,600.00
Special Correspondents	6,460.00	6,830.00	8,215.00
Veselka Correspondents	3,560.00	2,955.00	3,165.00
Postage	41,009.77	47,731.05	69,494.98
Material	78,855.83	80,105.17	108,304.02
Rent	11,000.00	13,000.00	12,000.00
Telephone	3,327.18	3,014.30	5,208.63
Gas and Electric	4,787.57	4,753.55	3,473.65
Office Supplies	1,911.88	1,764.32	2,453.68
Office Expense	1,462.70	1,833.36	1,548.57
Printing Dept. Expense	1,284.06	1,952.73	1,592.65
Parts and Repairs	7,731.20	14,098.09	8,653.44
Books	7,329.43	3,166.48	6,484.57
Taxes	21,242.43	20,611.60	21,474.41
Commission	685.35	596.50	444.25
Manuscript	2,970.00	610.00	400.00
Newspaper	1,172.81	916.65	760.00
Pension	1,116.00	1,116.00	1,116.00
Cards and Calendars	97.00	-	21.00
N.J. Sales Tax	235.38	78.82	116.60
Miscellaneous	15,607.67	22,265.83	22,628.19
Total:	491,380.75	507,439.85	569,385.27
Discount on Purchases	- 178.34	- 270.65	- 607.03
GRAND TOTAL :	491,202.41	507,169.20	568,778.24
Cash in Bank 1/1	1,691.52	5,372.59	3,873.63
Income	494,883.48	505,670.24	566,512.88
	496,575.00	511,042.83	570,386.51
Disbursements	-491,202.41	-507,169.20	-568,778.24
Bank Balance	$ 5,372.59	3,873.63	1,608.27

Висновки

В огляді нашої діяльности за минулий рік виринають деякі факти, — як це зрештою бувало й у минулих роках, — які заслуговують на особливу увагу. Ясно, що в усіх наших громадах наші люди покладаються на наш Союз та сподіваються, що він причиниться максимально своїми фондами і зусиллями до успіху кожного задуму. Це факт також, що його треба записати, що ми є провідним чинником у здійснюванні прерізних задумів та що успіх багатьох наших задумів залежить вирішно від нашої активної співпраці. Іншими словами, наш Союз і його члени знають, як осягати успіхи.

Цікаво також, що статистика виявляє, що ми з більшим успіхом працювали для громади, ані ж для себе самих. Правда, Союз зробив поступ. Проте у життєвому для нас департаменті членства ми зазнали втрат. Замість давати забезпеку більшому числу наших людей — ми даємо вищі забезпеченеві суми меншому числу осіб. Наші секретарі і організатори говорять нам, що трудно приєднувати нових членів, бо занадто гострою є комерційна конкуренція, бо молодь не зацікавлена у братській організації, бо ми старомодні, і тому що асиміляція ковтає щораз нові жертви. Це все правда. Але коли за 83 роки існування нашого Союзу було легко організувати членів?! Ніколи — таку треба дати відповідь. Завжди було дуже трудно. Але наші предки приймали той виклик і, не нарікаючи, йшли вперед. Одної речі вони ніколи не робили: вони ніколи не жебрали, щоб їм помагати. Навпаки, вони засукували рукави і мандрували від міста до міста, від оселі до оселі, та здобували те, що ми сьогодні маємо. Це не зроблено штучками. Це зроблено важкою працею, особистою пожертвою, безплатно, або з мінімальною грошовою рекомпенсатою.

Коли ж ми поглянемо на нинішній стан справ, то мусимо признати, що наші члени не затратили тієї методи праці. Тільки біда в тому, що наші люди перестали зосереджуватися на інтересах Союзу. Наші таланти і гроші викристовувані більше у користь інших, як нас самих. Хоча це правда, що добро громади стоїть вище інших цілей, проте подвійною правдою є, що коли Союз не ростиме і не кріпшатиме, то й ціла українська громада терпітиме. Тому треба повторяти паки і паки, що треба вживати насправді всіх зусиль, щоби збільшувати наші ряди. Зріст нашого членства мусить бути нашою священною ціллю.

Conclusion

In reviewing the activities of 1976 certain facts emerge, as they have over the past few years, that deserve special attention. It is obvious that in all of our communities Soyuz is relied upon heavily and is expected by everyone to contribute the maximum in funds and effort in every undertaking. It is also a fact and a matter of record that we do our share and even more in spearheading and conducting programs of all types and that the success of many such events are due largely to our aggressive and positive cooperation. To put it more plainly our Association and our members know how to get results.

Curiously enough the record also clearly indicates that we have been more successful working for the community than for ourselves. True, Soyuz has made progress. However in the vital department of members we have suffered losses. Instead of providing insurance protection to more of our people we are providing higher amounts of protection to fewer people. Our secretaries and organizers tell us that it is difficult to sign up new members because competition is too keen, youth is not interested in belonging to a fraternal, we are old-fashioned and assimilation is taking its toll. This is all true. But when in our 83 year old history was it easy to organize new members? Never is the answer. It was always difficult. But our forebears met the challenge without flinching and forged ahead. One thing they never did. They never begged for help. On the contrary they buckled down, figuratively put their shoulder to the wheel in every town, village, and hamlet, and produced what we have today. It was not done with gimmicks. It was done with hard work, personal sacrifice, and with meager or no financial compensation.

As we look over the scene today, we must admit that our members have not lost the art of working. It is just that our people have ceased to concentrate on Soyuz interests. Our talents and resources are utilized more for the benefit of others rather than ourselves. While it must remain true that the community welfare is our highest priority objective it is a double fact that unless Soyuz keeps growing and gaining strength the community will suffer. Therefore, it must be repeated again, again, and again that we rededicate our efforts to keep building up our ranks. Membership is the key ingredient in the structure of Soyuz. Increased membership must be our perennial goal.

Головний предсідник Йосип Лисогір в доповненні до свого друкованого звіту подав наступне.

Перед собою ви маєте мій звіт, написаний по-українськи і по-англійськи. Я його читати не буду, бо ви вже напевно з ним запізналися. До нього я хочу ще додати кілька слів. Я хотів би тільки ствердити факт, що я маю велику приємність представити вам досить позитивні факти, а спеціяльно фінансові. Бо, як вам всім відомо, останні два-три не були веселими. Тому десять років ми рішили будувати будинок, ми вложили велику і поважну суму наших грошей на будову і були часи, що ми не мали приходу від нашого будинку в тій формі, як ми надіялися. Але, слава Богові, ситуація поправилася, всі приміщення в будинку вже винаймлені, за вийнятком одного ганізаційною. Ситуація змінилася на краще. Люди ставми маємо льокаторів, яким контракти (лізи) кінчаться на другий рік і я вірю, що при підписанні нового контракту нам вдасться збільшити ренти. Таким нашим льокатором, якому кінчиться на другий рік контракт (ліз), є „Борд оф Едюкейшен". Він займає в нашому будинку 51 тис. квадратових стіп і зараз платить за квадратову стопу по 5 і 1/2 дол., а повинен платити по 8 дол. Різниця в загальному на суму 125 тис. олярів, це поважна сума. Є ще й інші, менші льокатори, яким у скорому часі вигасне контракт і це також збільшить наші вплиив. В загальному вигляд на збільшення приходів від будинку є дуже добрий, хіба наступила б якась фінансова криза і льокатори збанкрутували б, чи наступила б якась інша ситуація.

Організаційний Відділ: До Організаційного Відділу я не буду нічого додавати, хіба те, що я маю враження, що ми йдемо до кращих часів. Непевна ситуація з нашим домом, неґативне ставлення деяких наших головних урядовців до цієї справи — це факти, які настрашили громаду і поставили її неґативно до нас, а це в свою чергу відбилося на всіх ділянках нашого життя, включно з організаційним. Ситуація змінилася на краще. Люди ставляться до нас з повним довір'ям, а доказом цього є те, що позичають нам гроші на т. зв. „боргові зобов'язання" і то на великі суми. Наш головний організатор входить ближче в контакти з нашими Відділами і Округами, які більше активізуються, і є надія, що ми можемо сподіватися більших успіхів в організаційній ділянці.

Рекордовий Відділ: Рекордовий Відділ працює справно. Головний секретар пан Сохан має багато проблем із звітами, а спеціяльно з протоколами річних засідань. Але може цього року воно буде легше.

Фінансовий Відділ: Фінансовий Відділ працює справно. Фінансово ми дуже добре стоїмо. Наступний рік буде кращий, бо ми будемо мати вже приходи від нашого будинку і більші відсотки від наших інвестицій. Ми маємо, мусимо признатися, проблеми з деякими морґеджами в Ню Йорку. Але то є стан, який охопив всі фінансові інституції, банки, установи та забезпеченеві організації. Ми є в тому самому положенні, що й інші.

Видавництво „Свобода": До „Свободи" ми доплатили поважну суму грошей. В звітовому році ми знову втратили 299 наших читачів, наших членів. Від 1963 року ми стратили 4,500 передплатників. Це є фатальна ситуація. Є на це різні причини і ми мусимо той стан змінити. Для прикладу подам, що багато тих, які записуються в члени, не цікавляться „Свободою" і не хочуть за неї платити.

Союзівка: Ви бачите, що тут діється. Я не хочу нічого додавати, крім того, що ми цього року будемо мати танцювальну школу. Щоби можна влаштувати цю школу, ми мусіли змінити час тривання літніх таборів з трьох тижнів на два. Табори останніми роками не були успішні, бо тяжко дістати більше як 25-30 дітей і то з різних причин. Тенісова школа все більше стає популярною і тому є вигляди, що танцювальна школа буде також успішною.

Будинок УНСоюзу: Про будинок я вже дещо згадував на початку. Назагал справи стоять добре. В контрактах, які ми підписали з нашими льокаторами, ми погодилися, що вони самі платять за чищення і електрику. Ми лише платимо за чищення наших поверхів і ще одного поверху, бо це так було домовлено, за що вони платять вищий рент. Крім того маємо з льокаторами таке домовлення, що якщо загальні видатки на утримання будинку підвищуться понад стан 1975-76 років, то вони відсотково (до цілого) будинку цю підвишку платять. Це є приблизно вісім відсотків.

Різні справи: Хоч ми маємо окрему точку в програмі „Акція УНСоюзу у Вашинґтоні", то все таки я хочу тут торкнутися цієї справи. Я є збудований тим, що ця наша акція в Вашинґтоні так добре пішла. Це завдяки нашим головним радним — д-рові Миронові Куропасеві, проф. Тарасові Шмаґалі і Євгенові Іванцеві. Все було зроблене на високій професійній базі. Вони виробили добрий плян, концепція була дуже на місці і все чудово випало. Знаючи сенаторів, конґресменів та членів уряду, починаючи від президента, бо вони у Вашинґтоні працювали довгі роки, знаючи відносини в Вашинґтоні — на цім досвіді вони побудували плян, щоби мати якнайбільше користей в своїй акції і це їм вдалося. І тому я в імені нас всіх, в імені всіх членів УНСоюзу щиро дякую панам д-рові Миронові Куропасеві, проф. Тарасові Шмаґалі і Євгенові Іванцеві за їх чудову роботу. Це тільки початок, що акцію ми мусимо дальше продовжувати і добитися ще більших успіхів. Це залежить від нас усіх. Кожний, хто голосує, хто має конґресмена і двох сенаторів, які його репрезентують, повинен до них звертатися, писати, щоби вони щось в тій справі, яку ми почали, зробили, а це в обороні Київського Комітету і взагалі в обороні всіх політичних в'язнів, які терплять в тюрмах і на засланнях.

Вкінці я хочу сказати, що неправдою є те, що я когось не люблю, не шаную і маю особисті упередження до когось. Навпаки, я погоджуюся з тим, що наші члени є найбільш працьовиті. Сам факт, що ми є вибрані до нашого уряду показує, що ми мусимо бути працьовиті, мусимо бути активні, мусимо бути сильні і мати повагу і довір'я наших членів. Та нераз наша активність в громаді іде на некорисьть Союзу, бо ми не маємо досить часу на союзову роботу. Ми є дуже активні в громаді, а заразом втрачаємо членів в тих містах, де ми живемо. Нам треба мати більше охочих працювати для Союзу, щоби в той час, як ми робимо загально громадську роботу, вони працювали для Союзу, організували членів, бо спільними силами можемо більше зробити для нашого Союзу, для нашої громади, для нашої країни для нашої справи.

ЗВІТ ЗАСТУПНИКА ГОЛОВНОГО ПРЕДСІДНИКА Д-РА ІВАНА ФЛИСА

Знову настав час річних звітів членів Головного Уряду УНС про їхню діяльність на користь Українського Народного Союзу за 1976-1977 роки.

Ми були вибрані делеґатами на конвенції, що відбувається щочотири роки. На думку делеґатів, ми всі 26 членів Головного Уряду були найбільше здібні та підхожі провадити справи нашго Братського Союзу, який має майно 40 мільйонів долярів.

Оцінюючи минуле, ми бачимо, що і як ми виконали, де наші недотягнення, та в чому небезпека для нашого Союзу.

Моя діяльність для розвитку Українського Народного Союзу була різноманітна. Я був присутній на всіх зборах Екзекутивного Комітету Українського Народного Союзу і старався бути корисним усюди там, де тільки було можливо.

Я старався бути завжди доступним і готовим до помочі панові Миколі Хоманчукові, голові Нюйоркського Окружного Комітету, будучи все йому до диспозиції, як з порадою, так і з виконанням різного завдання. Моя канцелярія була завжди відкрита до послуг Окружного Комітету. Ми старалися, щоб наша Округа була стало активною і тим ми досягнули певний ступінь успіху, виконавши у 1976 році 75% запляннованої організаційної праці. Я був присутнім на всіх зборах Окружного Комітету і його Управи, де я є почесним членом. Моя робота в користь Окружного Комітету аж ніяк не зменшилася протягом цього року.

Репрезентативні досягнення в користь Українського Народного Союзу

Як представникові Екзекутивного Комітету, довелося мені бути присутнім, з великою приємністю, на слідуючих зборах Окружних Комітетів Українського Народного Союзу:

3-го жовтня 1976	—	в Балтиморі
27-го березня 1977	—	в Бостоні
2-го квітня 1977	—	в Рочестері
24-го квітня 1977	—	в Ютиці — Сиракюзах

Тут я хочу сказати, що на всіх зборах мене надзвичайно гарно приймали усі делеґати, окружні урядовці та представники Відділів, показуючи справжню пошану та любов до Українського Народного Союзу та його цінних задумів і плянів.

Я також репрезентував Український Народний Союз на різних святкуваннях, куди я був призначений. Це були: З'їзд на Сумівській Оселі в Елленвіл 4-го липня 1976, 50-ті Роковини Української Православної Катедри св. Володимира в Ню Йорку в листопаді 1976 року, Нюйоркський Братський Конґрес, що відбувся 23-го березня 1976, і бенкет у Рівергеді, Ню Йорк, влаштований 256-им Відділом 25-го січня 1977 року. Я також репрезентував Український Народний Союз на ґрадуації в Академії св. Юра в Ню Йорку, передавши одному із кращих ґрадуантів стипендію в сумі 500.00 долярів.

Інша діяльність

1976 рік — це був рік, який вимагав багато часу для суспільної праці. Будучи переконаним, що кожний представник Українського Народного Союзу мусить присвятити для суспільної роботи увесь можливо йому вільний час, я це дуже радо робив.

Як голова Нюйоркського Комітету, що відзначав 200-річчя Америки, я з гордістю можу сказати, що цей Комітет показав себе якнайкраще і перевів надзвичайну роботу. Ініціятива цього Комітету показала, що українське громадянство зацікавлене світовими справами, головно коли вони пов'язані з користю для української справи.

На доручення Екзекутивного Комітету Українського Народного Союзу я був членом Статутової Комісії Українського Конґресового Комітету в Америці. Мене обрано головою цієї Комісії. Я присвятив праці у Комісії протягом літа 1976 року понад 185 годин, разом з другими членами Комісії. Комісія свою працю виконала і так перший раз на протязі 40 років видано статут УККА в новому опрацюванні. Не можна собі уявити, скільки фізичної сили тут вложено! Як голова Статутової Комісії я особисто предложив запропоновані зміни Конґресові УККА в жовтні 1976 року.

Продовження буде

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ...

(Закінчення зі ст. 1-ої)

Америці з проханням, щоб вони перевели збірку поміж членством, а також зложили пожертву від Відділу на упрацю Інформаційного Бюра УККА у Вашінгтоні. Досі повернули збіркові листи вже 6 Відділів, які дуже жертвенно відгукнулися на наш заклик. Сподіємося, що більшість Відділів порушить цю важну справу на своїх Річних Зборах, які відбуватимуться переважно у січні 1978 року.

На підставі домовлення, зробленого на Крайовій Господарській Раді, всі чотири Братські Союзи зобов'язалися зібрати на працю Інформаційного Бюра суму $5,000. Я є певна, що УНСоюз виконає своє зобов'язання.

Звіт головного секретаря Володимира Сохана

За 11 місяців 1977-го року придбали секретарі та організатори 3,075 нових членів, а вже в грудні до дня засідання наспіло до Головної Канцелярії 437 аплікацій. Є вигляди на те, що число нових членів у грудні перейде 600 і такий успіх дає надії на закінчення 1977-го року без втрати в загальному числі членів. За станом з кінця листопада вже втратив УНСоюз на чисто 265 членів, але із понад 600 нових членів у грудні, по відтягненні втрат (суспендованих, померлих, згрошевлених і дозрілих до виплати вивінувальних грамот), яких сподіємось мати біля 360, є ще можливим, що чистий прибуток в числі членів покриє цю втрату. В активному членстві на кінець листопада нараховував УНСоюз 67,462 членів і мав за 11 місяців 1977 року втрату на чисто 867 активних членів. Загальне число членів за станом з 30-го листопада виносило 87,464, в тому 22,661 в деп. молоді, 58,319 в деп. дорослих та 6,484 в деп. акцидентового забезпечення.

Впроваджена в життя нова кляса забезпечення в половині листопада принесла нам тільки 6 аплікацій, але в грудні вже наспіло таких аплікацій на клясу ТР-65 забезпечення понад 25 і їх буде напевно ще більше до кінця року. Причина малої кількости цих аплікацій кляси ТР-65 в тому, що секретарі та організатори кладуть при кінці передконвенційного року натиск на дорослих членів, щоб доповнити числа повноправних членів для управлення до вибору делеґатів на Конвенцію. Тому і можна буде сподіватися більшого пожвавлення в продажу цієї нової кляси ТР-65 по новому році. Ця кляса повинна бути більше популярною, як введені в нас понад десять років тому кляси термінового забезпечення Т-5 та Т-10, грамот, яких у дану пору маємо разом 269.

Рекордовий Відділ вже розіслав із розметами на грудень формулярі на склади нових урядів Відділів, річні збори та вибори, в яких повинні бути переведені, згідно з постановами нашого статуту, до кінця березня 1978 року. В першому числі „Свободи" у 1978-му році буде поміщене проголошення 29-ої Конвенції та повідомлення, що вибори делеґатів на цю Конвенцію повинні бути проведені по Відділах від 2-го січня до 3-го березня 1978 року. Повновласті для делеґатів і заступників (по два формулярі для кожного) будуть розіслані Відділам із розметом на січень для такого числа делеґатів, до якого управнюватиме Відділи стан повноправних членів з 31-го грудня 1977 року, тобто тих членів, які будуть поміщені на виказах за січень. Відділи мають до десяти днів після виборів переслати Головній Канцелярії вже виповнені повновласті, по дві для кожного делеґата і заступника, а Головна Канцелярія тоді перешле кожному делеґатові лист із привітанням з нагоди вибору та друк на замовлення приміщення в готелі Піттсбурґ Гілтон.

Протокол річного засідання Головного Уряду вже починаємо публікувати: в сьогоднішньому числі „Свободи" появилася його перша частина.

До членів Головного Уряду будуть вислані на днях листи з проханням надсилати свої конвенційні звіти, остаточний реченець для доручення їх Головній Канцелярії це 31-го березня 1978 року, тому що всі звіти мають бути видруковані у формі книги конвенційних звітів та переслані перед Конвенцією всім делеґатам.

Звіт головного організатора Степана Гавриша

Головний організатор Степан Гавриш у своєму звіті подав деякі подрібні інформації до тих сумаричних зіставлень руху членства, що їх подав у своєму звіті головний секретар Володимир Сохан.

Отже, в звітовому часі, від початку року до 27-го грудня, УНСоюз придбав 3,475 нових членів, забезпечених на загальну суму 8,879,000 долярів, з чого в грудні придбано 400 нових членів, забезпечених на 934,000 долярів.

До цього часу вже чотири округи виконали на сто відсотків і більше свою організаційну квоту: Вінніпеґ (голова мґр Іван Геврик), Шамокін (голова Т. Бутрей), Вілкс Бері (голова мґр Р. Дяків) і Клівленд (голова інж. І. Фур). Округи, які виконали свою організаційну квоту на 75 відсотків і більше, але ще не на сто: Лігай Велі — Аллентавн (голова пані Анна Гарас), Монтреал (пані Текля Мороз), Філядельфія (Петро Тарнавський), Піттсбурґ (Андрій Джула), Джерзі Сити (Стефан Островський) Бостон (Василь Міґован) та Сиракюзи — Ютика (Микола Павлів). Найбільшу кількість членів здобули великі Округи: Філядельфія (407 нових членів), Чікаґо (389), Клівленд (325), Детройт (171).

Відділи і Округи в Канаді, організаційна квота яких на 1977-ий рік виносила сумарично 700 членів, придбали досі 420 членів.

Звітодавець назвав ще окремо найбільш успішних організаторів і організаторок: Михайло Ольшанських (зорганізував 100 членів), мґр Іван Геврик (68), Василь Кобіто (57), Іван Петрунцьо (53), Текля Мороз (50) і Теодор Дуда (50).

Звіти заступників гол. предсідника пані Марії Душник і д-ра І. Флиса

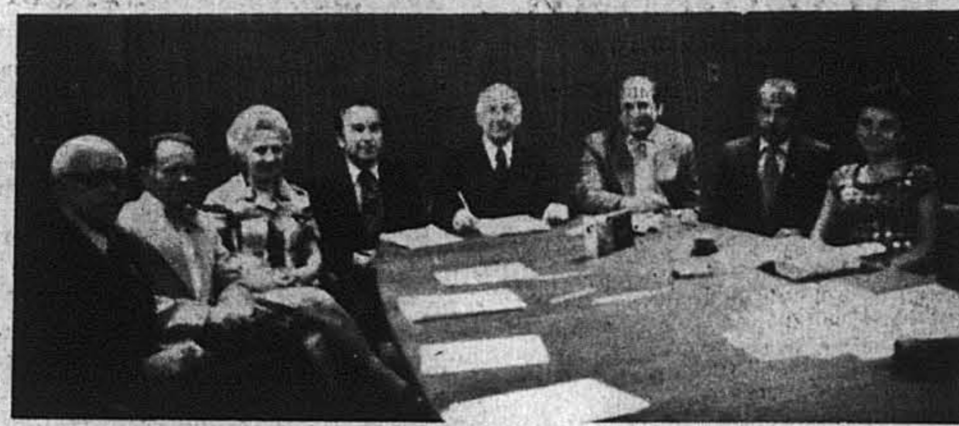
Заступник головного предсідника не працюють в Головній Канцелярії і в цьому короткому періоді часу від попередніх нарад Екзекутивного Комітету зосереджували свою уваги на організаційних і репрезентаційних виступах.

Крім того, пані Марія Душник приготовила до публікації в англійській і українській мовах деякі інформаційні матеріяли про УНС.

Д-р Іван Флис додатково поінформував про закінчення праці очолюваних ним двох Спеціялних Комісій Головного Уряду УНС, одної для полагодження „непорозумінь", а другої для опрацювання нової системи виборів під час недалекої вже 29-ої Конвенції. Вибори цим разом вже мали б відбутися при допомозі машин, якщо Конвенція так рішить.

Звіт головного предсідника Йосипа Лисогора

Головний предсідник Йосип Лисогір почав свій звіт ствердженням задовільного фінансового розвитку, що виказує більші прибутки і більші відсотки. Збільшилися також видатки, але й вони втримуються в рямках схваленого бюджету.

Під час нарад Головного Екзекутивного Комітету УНС. Сидять (справа): головний касир пані Уляна Дячук, головний секретар Володимир Сохан, заступник головного предсідника д-р Іван Флис, головний предсідник Йосип Лисогір, головний директор УНС на Канаду сенатор Павло Юзик, заступниця головного предсідника пані Марія Душник, головний організатор Степан Гавриш та ред. А. Драган.

Рекордовий відділ працює найбільш ефективно, хоча все ще має проблему з необхідним поповненням персоналу відповідними кваліфікованими силами. Протягом року одержано апробату забезпеченевих властей на три нові роди забезпечення в УНСоюзі, один з яких, Молодечу термінову грамоту, вже введено в життя.

В організаційному відділі також є деякий поступ з організацією нових членів, якщо порівнювати цьогорічні здобутки з минулорічними. Треба більше нагляду над працею організаторів „в полі". Поважною проблемою-перешкодою є неактивні секретарі.

Звітодавець в дальшому довше зупинився над адміністрацією Української Будівлі та її прибутками і видатками, в яку досі інвестовано 14,334,999.15 долярів. Впливи з чиншів та інші виносять в цьому році 1,532,536.33 доляри (майже на пів мільйона більше, як в попередньому році), а видатки виносили 1,142,318.97, отже було 390,217.36 прибутку, який використовується на сплату позичок та амортизацію. В дальшому звітодавець познайомив екзекутивних урядовців з деякими адміністраційними проблемами та заповів приміщення в будинку чи перед ним таблиці з іменами головних урядовців УНС з 1974-го року, коли будівля була відкрита для вжитку.

Союзівка за 11 місяців виказує збільшення прибутків на кругло 33,000 долярів, але рівночасно поважно збільшилися і видатки, головно у зв'язку з відновленням будинків та подібними інвестиціями.

„Свобода" мала в цьому році понад 32,000 долярів більше — в порівнянні з попереднім роком — прибутків і на понад 27,000 долярів більше видатків, отже збільшення прибутків перевищило збільшення видатків. До друкарні закуплено нову офсетну машину, але вона ще не працює, бо немає ще там електричного струму. Звітодавець має від читачів постійні нарікання, що в „Свободі" друкується мало вісток про союзову активність.

В дальшому п. Й. Лисогір звітував ще про відбуту в Скрентоні зустріч представників наших братських союзів, повідомив, що за тиждень вже буде готовий Календар УНСоюзу на 1978-ий рік, дальше інформував про перебування в Америці на запрошення УККА д-ра Штерна та про деякі справи в УККА і СКВУ.

Звіт ред. А. Драгана

Ред. А. Драган тільки ствердив, що від останнього засідання Екзекутиви в редакції не зайшло нічого такого, що вимагало б спеціяльної уваги Екзекутивного Комітету.

(Закінчення на ст. 5-ій)

ГОЛОВНИЙ...

(Закінчення зі ст. 4-ої)

Схвалення дивіденди

Після звітів, короткої дебати над ними та їх схвалення, головний касир пані Уляна Дячук насмперед поінформувала про загальні суми дивіденд для членів, виплачених від 28-ої Конвенції в 1974-му році. І так, в 974-му році загальна сума виплаченої дивіденди членам виносила 426,000 долярів, в 1975-му році — 475,000, в 1976-му — 471,111 і в цьому 1977-му, що вже кінчається — 505,000 долярів. Головний касир запропонувала, а головний секретар Володимир Сохан пропозицію піддержав, щоб в конвенційному 1978-му році виплатити дивіденду в цьогорічній висоті і пропозицію, після короткої дискусії, прийнято.

Проголошення і підготова до Конвенції

Головний секретар Володимир Сохан з'ясував статутові постанови щодо проголошення та підготови до чергової 29-ої Звичайної Конвенції УНС, що має відбутися в травні 1978-го року та яка відбудеться, згідно з рішенням Головного Уряду, в Піттсбургу в Пенсильвенії. Головний секретар рівночасно поінформував про виконану ним уже підготову до вимаганого статутом проголошення цієї Конвенції, що прийнято до відома і схвалено.

Конвенційна членська кампанія

Головний організатор Степан Гавриш з черги запропонував плян конвенційної членської кампанії, яка вестиметься під знаком Конвенції та 85-річчя „Свободи", 45-річчя „Українського Тижневика" і 25-річчя „Веселки", що припадають в конвенційному 1978-му році. Метою кампанії встановлено знову 5,000 нових членів, забезпечених на загальну суму 10 мільйонів долярів. В дальшому головний організатор з'ясував заплянowані подробиці і засоби цієї кампанії та ряд звичайних і надзвичайних нагород і відзначень за успішну участь у ній. Пропозиції, після дискусії, схвалено.

Закінчення нарад

Після обговорення ряду інших актуальних організаційних і громадських справ, головний предсідник Йосип Лисогір закрив ці кінцеворічні наради Головного Екзекутивного Комітету, після яких відбулася традиційна різдв'яно-новорічна зустріч-гостина всіх працівників Головної Канцелярії та видавництва „Свободи" і найближчих членів їх родин та деяких гостей. Гостину приготовив управитель Союзівки дир. Володимир Квас зі своїми працівниками. Приявних привітав, бажаючи їм Веселих Свят і щасливого Нового Року, головний предсідник Йосип Лисогір, опісля короткі привітання-побажання виголосили головний касир пані Уляна Дячук, заступник головного предсідника д-р Іван Флис, приявні на цій зустрічі гості адміністраційний директор УККА мгр Іван Базарко і голова Постійної Конференції Українських Студій при Гарвардському Університеті проф. д-р М. Богатюк з дружиною, а дальше редактори А. Драган і Вол. Барагура, емеритований сеньйор працівників Головної Канцелярії проф. М. Лисогір та дир. Вол. Квас і працівник Союзівки Андрій Лесів.

Гостину започатковано традиційно співом коляди „Бог Предвічний".

„ДОПОМОЖІТЬ ВРЯТУВАТИ"...

(Закінчення зі ст. 1-ої)

відань і повістей. Серед сконфіскованих речей були около дві десятки літературно-художніх статтей, присвячених творчості П. Тичини, В. Свідзінського, Г. Белля, Брехта, Ґете і Рільке, Енценеберга, П. Целяна, І. Базмана, Бобровського. Загально мені забрали около 500 оригінальних віршів, около 10 друкованих аркушів прози, стільки ж публіцистики, около 30 друкарських аркушів поетичних перекладів; окрему велику книжку можна було б скласти з моїх літературно-художніх статтей.

Практично це значить, що мені забрали все написане мною протягом 15 років літературної діяльности. Тільки мала частина написаного побачила вже світ — адже мені постійно відмовляли права друкуватися.

Вже в таборі я написав декількасот віршів, переклав приблизно 200 віршів Ґете, около 100 віршів Рільке, продовжуючи почату ще перед арештом працю над перекладами творчости пізного Рільке (елегії, сонети до Орфею і т.д.). Сьогодні все написане мною в таборі знаходиться під загрозою знищення. Довгий час мені не дозволяли висилати мої вірші в листах до рідних. Місцева цензура КГБ погодилася з тим, що вірші не мають політичного характеру, але конфіскують їх тільки тому, що вже саме перебування автора в ув'язненні може надати ліричним текстам політичного значення.

Доведений до розпуки похмурною перспективою втратити весь свій літературний дорібок за 1972-1976 рр., я проголосив 4 серпня 1976 року політичну голодівку протесту. Все ж таки, це нічого не дало. Усі листи з віршами, як і раніше, немилосердно вилучують. Недавно я помістив у листі декілька сонетів П'єра Шарля Бодлера — їх сконфіскували, знайшовши в них „складності".

Я неодноразово звертався до правлячих інстанцій СРСР — це нічого не помогло. Тому я звертаюся до Вас з проханням використати весь Ваш авторитет для захисту моєї літературної творчости від знищення. Допоможіть мені рятувати мої вірші від вогню!"

11 серпня 1976

Василь Стус"

60 РОКІВ КОМУНІЗМУ...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

економічну та технологічну допомогу можна примусити Совєтський Союз і його сателітів стати більш гуманним дома, здержати від розпалювання регіональних конфліктів та притягати до співпраці з іншими націями над питанням прохарчування людства та інших ґльобальних проблем. Іншими словами, щоб відтягнути Москву від мілітарної ривалізації, де вона є сильна, на безпечніші відтінки економічного й ідеологічного змагання.

Розглядаючи успіхи і невдачі комуністичної Московії, які вона мала за 60 років „Будування комунізму", на Заході застановляються також над тим, кудою піде Совєтський Союз далі? Якщо теперішній провід на Кремлі із-за старости відійде, а на його місце прийде нова ґенерація провідників, які вже народилися багато пізніше від часу революції в 1917 р. і від сталінізму — то чи вони підуть слідами старих догматиків-большевиків, а чи злібералізують і здемократизують теперішню московську комуністичну імперію?

Також нам, українцям, як у краю, так і у вільному світі, треба добре спостерігати і вивчати всі проблеми Совєтського Союзу та приготовлятися до того часу, коли проходитиме зміна провідників на Кремлі. Бо від того, хто ті нові провідники будуть та кудою вони підуть — старим шляхом затиску і диктатури, а чи будуть згідні дати більше прав своїм громадянам — залежатиме дальша доля нашого народу на рідних землях.

„Українська церква перемагає перешкоди"

Конструкція будови нової церкви св. Юра під теперішню пору.

Ню Йорк, Н.Й. — Під повищим заголовком широкопоширений щоденник „Дейлі Нюз" помістив у числі з 27-го грудня 1977 р. довшу інформацію про закінчення будови нової церкви св. Юра на 7-ій вулиці. В інформації згадується, що на долині східнього Мангаттену, в частині, яка почала вже була занепадати, високо в гору піднімається чудова нова церква — символ віри людей, які відбудовують свою громаду. Українська католицька церква св. Юра, яка приміщується на Голл Плейс і 7-ій вулиці, є подарунком українців для міста Ню Йорку, — говориться в інформації. Збудована в традиційному візантійському стилі будова вже на 90 відсотків закінчена. Парох цієї церкви о. д-р Володимир Ґавліч, ЧСВВ, заявив в розмові з кореспондентом названої газети, що завдяки великій і щедрій жертвенності українців у цілих З'єднаних Стейтах Америки, а зокрема тих, які живуть в Ню Йорку й околиці, церква не мала великої проблеми зібрати понад 2 мільйони долярів готівкою і облігаціями на будову, яка коштуватиме 2.5 мільйонів долярів. Додаткових 350,000 долярів ще потрібно, щоб цілковито закінчити будову, яка має бути відданою в користування весною 1978 року.

Парафія св. Юра, — пише газета, — була створена в 1906 році еміґрантами, які приїжджали до ЗСА із західньої частини, України, званої Галичиною, (кореспондент помилково подає, що ця частина перебуває тепер під Польщею). Спочатку церква приміщувалася на 20-ій вулиці. В 1911 парафія закупила старий будинок суду на 7-ій вулиці, а пізніше будинок німецьких методистів і українці перенесли свою парафію сюди. Отець В. Ґавліч поінформував при тій нагоді кореспондента „Дейлі Нюз", що тепер в Метропольному Ню Йорку живе приблизно 100,000 американських громадян українського роду. Число це було більшим, але численні родини, головно молодші, пересилились в інші стейти, або на далекі переферії. Враховуючи таке велике число українців, Отці Василіяни, які завідують парафією св. Юра, вважали за потрібне побудувати спершу українську католицьку школу ще перед будовою церкви, яку вони обіцяли парафіянам побудувати в дудучому. Згідно з пляном, на 6-ій вулиці побудовано парафіяльну школу й Академію (Гайскул). В квітні 1976 р. розпочато будову нової церкви, яка, разом зі школою, піднесла вартість тієї частини міста. „Багато молодих людей повертаються до Ню Йорку, — заявив о. В. Ґавліч кореспондентові, — головно на кінець тижня, щоб брати участь в молодечих активностях". Згадка в „Дейлі Нюз" ілюстрована конструкцією будови нової церкви.

Ґєрик зміцнив свою позицію в партії і в народі

Варшава. — Генеральний секретар польської Комуністичної партії Едвард Ґєрик, один з найбільш подорожуючих комуністичних верховодів Східньої Европи, зміцнив останньо свою позицію в Компартії за допомогою закордонних контактів, як також в народі, за посередництвом ієрархії Римо-Католицької Церкви, до якої Ґєрик знайшов шлях, відмовившись від стосування „твердої лінії" супроти цієї Церкви, до якої належить 90 відсотків населення і провід якої має великий вплив на польські маси. Приглядаючись довший час до політики польського верховоди, один із західніх дипломатів заявив: „Ґєрик правдоподібно знайшов такий шлях, який запевняє йому приязнь з Москвою і визнання у власному народі". Очевидно, пристиж Едварда Ґєрика ще більше зросте, якщо вдасться візита в Польщі президента Джіммі Картера, який мав приїхати до Варшави в четвер, 29-го грудня 1977-го року у вечірніх годинах і започаткувати там свою довшу поїздку до 6-ох европейських, азійських і арабських країн. Ґєрикові також приділяли багато уваги комуно-московські верховоди в часі його побуту в Москві на святкуваннях 60-річчя большевицької революції і він займав одне з почесних місць на подіюмі в часі святочної паради. В міжчасі Ґєрик відвідав також Францію, Італію і Ватикан, зустрінувся і розмовляв з папою Павлом VI. У Варшаві побували недавно канцлер західньонімецького уряду Гельмут Шмідт, шах Ірану, король і королева Бельгії та інші визначні особистості західнього світу. Ці відвідини і зв'язки зміцнили позицію Ґєрика в Компартії і, як думають політичні спостерігачі, уможливили йому задержати дотеперішню консервативну лінію і приязнь з Москвою, а також дещо злібералізувати відношення Компартії до опозиційних елементів, особливо руху робітників. Цілий ряд проблем, головно економічного характеру, залишаються в Польщі нерозв'язаними і тому Варшава дуже приготовлялася до приїзду Президента ЗСА, надіючись на одержання збільшеної американської господарської допомоги та кредитів на закуп товарів у вільних країнах. Однак допомога Польщі, як пояснюють американські офіційні чинники, залежатиме від багатьох факторів, а вперш у чергу від пошанування Польщею прав людини, злібералізування еміґраційних законів, головно коли йдеться про злуку родин, нащо дуже настоює президент Картер, та полегш на багатьох інших відтинках життя.

Вальдгайм надіється, що Південно-Західня Африка одержить самостійність

Ню Йорк, Об'єднані Нації. — Генеральний секретар Організації Об'єднаних Націй Курт Вальдгайм висловив у новорічному зверненні, яке він виголосив в середу, 28-го грудня 1977 року, сподівання і велику надію, що Південно-Західня Африка, яку від деякого часу почали називати в ОН Намібія, одержить незалежність в 1978-му році. Як відомо, ця територія перебуває тепер під адміністрацією Південно Африканської Республіки, якою володіє уряд білої меншости. Вальдгайм між іншим заявив, що в 1977 році „віяли змінні вітри в Африці", які відкривають нові можливості для розв'язки питання надання самостійности для Намібії. „Я думаю, що мої сподівання є реалістичними, — заявив Курт Вальдгайм у своєму зверненні, — бо слідуючий рік може бути роком самостійности для Намібії і передання влади в руки чорної більшости у Південній Родезії".

Замість квітів на могилу

бл. п. д-ра Олександра Сушкова

на Український Науковий Інститут у Гарварді складають 50.00 долярів

Ольга і Роман ГРАБ

В ПЕРШУ СУМНУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
Найдорожчого і Незабутнього
ЧОЛОВІКА, БАТЬКА, ДІДА і ВУЙКА

бл. п.

РОМАНА ҐНОЯ

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ

5-го січня 1978 року —
в Ню Йорку, в церкві св. Юра, о год. 8:30 ранку;
в Південному Брукліні, в церкві св. Миколая, о год. 9-ій ранку.

7-го січня 1978 року —
в Пассейку, Н. Дж., в церкві св. Миколая, о год. 7:30 ранку.

Просимо Друзів і Знайомих про молитви за спокій душі Покійного.

Родина

Ділимося сумною вісткою, що дня 23-го листопада 1977 року, згинув трагічно, переходячи дорогу, від удару автомобілем, наш Дорогий, Одинокий СИН

бл. п.

МИХАЙЛО МАЦЬКІВ

народжений 29-го вересня 1948 року в місті Вольвергаптон, Англія.

Горем прибиті:
мати — МИХАЙЛИНА
батько — ДМИТРО МАЦЬКІВ

ПОДЯКА

В першу чергу складаємо нашу щиру подяку о. П. Ґраскові з парохії св. Івана Хрестителя, за відправи Панахиди і похорону.

Наша сердечна подяка хорові „Бурлаки" за відспівання Панахиди і хорові „Боян" за відспівання Служби Божої в день похорону.

Рівночасно складаємо щиру подяку Рідні, Приятелям, Знайомим, які з близьких та дальших сторін прибули на похоронні відправи і відпровадили Покійного на місце Вічного Спочинку.

Наша сердечна подяка Всім, що жертвували на Службу Божу.

Щира подяка всім Тим, що надіслали чудові квіти і обложили домовину Покійного.

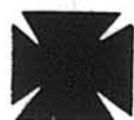
Безмежно дякуємо Всім, що підтримали нас в нашому болючому горі.

Дякуємо Всім, що вислали нам співчуття усно, листовно чи телефонічно.

Дякуємо похоронному заведенню Слотюк за дбайливе переведення похорону.

Нехай Бог винагородить Всім щедрими ласками.

Опечалені —
родичі МИХАЙЛИНА і ДМИТРО МАЦЬКІВ

З глибоким жалем і сумом повідомляємо Друзів та Знайомих, що дня 20-го грудня 1977 року, по затяжній недузі відійшов у Вічність, на 84-му році життя

бл. п.

ПЕТРО БІЛАНЮК

колишній Січовий Стрілець, доктор природничих наук, професор Мерсі Коледжу в Детройті.

Тлінні Останки похоронено на кладовищі при українському Храмі-Пам'ятнику у Бавнд Бруку, Н. Дж.

Дружина — МАРІЯ
Син — ОЛЕКСА з дружиною ЛАРИСОЮ і дітьми
Брати — ГЕРЕШКО і ВАСИЛЬ з родинами
Родина: ЛІДІЯ і СВЯТОСЛАВ ДОБРОВОЛЬСЬКІ
та МИРОСЛАВА і ЯРОСЛАВ ЗУБАЛІ

Замість квітів на могилу, просимо складати датки на Український Науковий Інститут Гарвардського Університету. (Ukrainian Studies Fund, 1581-83 Massachusetts Avenue, Cambridge, Mass. 02138).

ЛЮДСЬКІ ПРАВА...

(Закінчення зі ст. 1-ої)

ція договору щодо передання контролі над Панамським каналом урядові Панами і т. п.

Відповідаючи на запити кореспондентів телевізійних сіток: Барбари Волтерс — „Ей-Бі-Сі", Тома Брокава — „Ен-Бі-Сі", Роберта Шіфера — „Сі-Бі-Ес" і Роберта МекНіла — „Паблик Бродкестінґ Систем", президент Картер сказав, що в наступному році плянує „грати активну ролю" щодо схвалення компромісового проєкту в справі розв'язки енерґетичної проблеми, наголошуючи факт, що готовий погодитися на компроміси, але тільки під умовою, що остаточний енерґетичний закон буде справедливий відносно споживачів, запевнить заощадження пального і не буде надмірним фінансовим тягарем для федерального уряду і країни. Президент підкреслив, що під час його поїздки до 6-ох країн світу центром уваги будуть не тільки закордонні зв'язки ЗСА, але також і справа енерґетичної проблеми в Америці.

Стверджуючи, що в 1977-му році його „найбільшою помилкою" було те, що „нехотячи збуджував надто високі сподівання" серед американського загалу, бо не знав, що Конґресові треба буде „аж так багато часу, щоб дійти до рішення відносно дуже важливих проблем", Президент заявив, що в1978-му році його пріоритетами будуть дальше поліпшення економічної ситуації країни, зокрема дальше сповільнення інфляції і зменшення рівня безробіття, як також сказав, що представить Конґресові плян відносно встановлення програми крайового забезпечення здоров'я і проєкт щодо зменшення податків для індивідуальних осіб і підприємств. Він знову повторив, що до 1981-го року старатиметься збалянсувати державний бюджет, що обіцяв під час виборчої кампанії, але вперше згадав про можливість, що йому таки не пощастить збалянсувати бюджет.

Відповідаючи на запити щодо закордонних справ, президент Картер заявив, що уряд ЗСА підтримує мирові заходи єгипетського президента Анвара ель-Садата та ізраїльського прем'єра Менахема Беґіна, додаючи, однак, що не погоджується з вимогами Садата та інших лідерів арабського світу, що на окупованих Ізраїлем арабських територіях, цебто на землях на західньому березі ріки Йордан і біля міста Ґази, повинна постати самостійна „палестинська батьківщина". Президент вважає, що така „досить радикальна самостійна держава" на Близькому Сході була б загрозою для миру і тому ЗСА воліють, щоб палестинці мали „батьківщину", але щоб це не була самостійна держава. З його слів виходило, що він більше погоджується з пропозицією прем'єра Беґіна, який заявив, що Ізраїль готовий надати палестинським арабам на згаданих землях „внутрішню автономію". Щодо безпеки Ізраїля, то президент Картер сказав, що ЗСА готові ґарантувати таку безпеку, наголошуючи, що арабські лідери у приватних розмовах у Білому Домі заявили, що не противитимуться таким заходам ЗСА.

Відносно нового договору зі Совєтським Союзом щодо обмеження стратегічної атомової зброї, Президент висловив надію, що такий договір буде підписаний в 1978 році і його ратифікує Сенат. Президент бачить добрі вигляди, що між ЗСА і СССР дійде до порозуміння щодо припинення всіх атомових вибухів-випробувань і щодо демілітаризації Індійського океану. Президент Картер сподівається, що Леонід Брежнєв відвідає Америку, але щойно після полагодження вищезгаданих справ.

Під час цього телевізійного інтерв'ю президент Картер наголошував новий договір з панамським урядом щодо передання йому контролі над Панамським каналом, закликаючи Сенат ратифікувати цей договір.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 8-го СІЧНЯ 1978 р.

ГАМТРАМК, Міш. Річні збори Т-ва ім. М. Шашкевича 94-ий Відд., о год. 2-ій по пол. в Укр. Дем. Клюбі. На порядку: вибір Управи на 1978 р., звіти Управи за 1977 р. і інші важні справи. Проситься чл. прибути. — М. Бориськевич, рек. секр.

НЕДІЛЯ, 15-го СІЧНЯ 1978 р.

БОФФАЛО, Н. Й. Річні збори Б-ва св. Николая 127-ий Відд., безпосередньо після останньої Сл. Божої (12-ки), в церковній залі парафії св. Николая при 308 Філмор Авеню. На порядку нарад: звіти, вибір Управи на 1978 р. та делеґатів і заступників на 29-ту Конвенцію УНС. Проситься чл. прибути. — Марія А. Гарас, секр.

Нагороди за успіхи в Академії св. Юра

У неділю, 19-го червня ц.р. сорок двоє студентів закінчило Академію св. Юра в Ню Йорку. Дипломи роздавав о. Патрило Пащак, ЧСВВ, головний наставник о.о. Василіян і він також виголосив глибоку, повчальну промову до ґрадуантів. Були також о. д-р Володимир Ґавліч, парох церкви св. Юра, сестра Мартина — директорка Академії св. Юра, майже всі отці та сестри, учителі, Управа Батьківського Кружка при Академії св. Юра, батьки та ближча родина студентів. Заля була вщерть наповнена.

Студентка Марта Мачай, яка закінчила свої студії з найвищими нотатками, виголосила валедікторіян-промову українською мовою, а Василь Клоків — другий найкращий учень — промовляв англійською мовою. Український Клюб при Академії св. Юра під проводом панни Д. Волянської перевів мистецьку програму.

Учні отримали численні нагороди. Стипендію Валедікторіян в сумі 1,000.00 дол. призначено Марті Мачай. Цю суму щороку дає Сабіна Туранська із фонду свого покійного чоловіка Михайла. Салутаторіян-стипендію у сумі 750.00 дол. отримав Василь Клоків від Української Кредитової Кооперативи „Самопоміч" в Ню Йорку. За найкращі осяги в українській мові отримала Богуслава Походай від Батьківського Кружка при Академії св. Юра в сумі 500.00 дол. Нагороду за релігійні знання отримала Анна Лещук в сумі 250.00 дол. від Федеральної Кредитової Кооперативи в Ню Йорку. За вищі осяги в загальних студіях по 100.00 дол. від УНСоюзу отримали Рома Бачик, Стефка Назаркевич та Маріянна Гусар, від Об'єднаного Комітету в Ню Йорку 100.00 дол. отримала Лідія Семущак, від Української Православної Кредитової Кооперативи в Ню Йроку 100.00 дол. отримала Євгенія Самохвал, від Українського Спортового Клюбу в Ню Йорку за спортові осяги отримала 100.00 дол. Ґеня Андрусишин, від СУА. Відділ 1-ий за старання студій української мови 50.00 дол. призначено Анні Посівнич. По 50.00 дол. нагороди від Володимира Барана за релігію отримали Христя Шуль та Сенька Буріч, а за загальні студії Ганна Савка та Юлія Монастирська. Від „Провидіння" по 25.00 дол. отримали Анна Лещук, Марта Мачай, Мирослава Муха та Стефка Назаркевич. Павла Побера, Дж., нагороду від Академії св. Юра за найкращі осяги в руханці та спорті отримала Анна Лещук.

Неґрошові нагороди приділено: від Губернаторського Комітету за студії отримала Анна Лещук; Нагороду Спортового Союзу Приватних Шкіл приділено Стефанові Щербієві; за найвищі осяги у вивченню чужих мов отримали Анна Лещук, Марта Мачай та Мирослава Муха. „Хто є хто між студентами музики в Американських Середніх школах" отримали Марта Мачай та Лідія Семущак. Спортовий трофей отримав Жоел Ерранте.

Грошові та неґрошові нагороди поміж учнями Академії св. Юра були численні, що означає, що студенти Академії св. Юра під правильним та фаховим проводом набувають добрі знання. А це дуже важливе, бо показує, що Академія св. Юра аж ніяк не гірша у шкільній програмі від добрих американських шкіл.

Варта згадати, що 18-го червня ц.р. Батьківський Кружок при Академії св. Юра прощав ґрадуантів традиційним бенкетом-зустріччю при участі отців, сестер, учителів, представників українських організацій, батьків та приятелів ґрадуантів.

Н.Н.

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ"

На цьому місці друкуємо імена тих ВП. Громадян, що надіслали свою добровільну доплату до передплати та свою пожертву на фонд „Свободи" та її видань: англомовного „Українського Тижневика" і дитячого журналу „Веселка", і потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

ЛИСТА, Ч. 9.

Д-р Е. Н. Прус, Ілл.	$20.00
Я. Дужий, Воррен	15.00
В. Гошовський, Бронкс	10.00
П. Микуляк, Вілмінґтон	10.00
К. Пришляк, Ст. Кетринс	7.40
Г. Баран, Торонто	7.00
А. Алиськевич, Ню Йорк	5.00
І. С. Антушак, Ембрідж	5.00
С. Бемко, Томс Рівер	5.00
А. Бурак, Бімсвілл	5.00
І. Буцманюк, Едмонтон	5.00
І. Буцяк, Порт Шарльотте	5.00
М. Вербяний, Линден	5.00
М. Возняк, Геммонд	5.00
І. Глива, Воррен	5.00
Д-р В. Ґудз, Гартфорд	5.00
О. Дідух, Леонард	5.00
М. Елиїв, Ню Йорк	5.00
Ю. Зобків, МкКол	5.00
Ґ. З. Жеребняк, Акрон	5.00
І. Журак, Вудгейвен	5.00
Г. Коцюбка, Піскатавей	5.00
А. Качмарський, Йонкерс	5.00
М. Качмарчик, Маганой Сіті	5.00
К. Кедровська, Меточен	5.00
Д. Коваль, Чікаґо	5.00
Ф. Когут, Бруклин	5.00
А. Кондира, Брістоль	5.00
Д-р Ю. Крижанівський, Корнволл ан Гудсон	5.00
З. Дідошак-Кунцьо, Лонґ Айленд Сіті	5.00
В. Калин-Маґмет, С. Орандж	5.00
З. Кавка Малсід, Дрексел Гілл	5.00
М. Матияш, Нюарк	5.00
М. С. Мілстед Рак Гилл	5.00
Д-р А. Мосійчук, Сілвер Спрінґ	5.00
Ф. Нагай, Вест Айсліп	5.00
І. Олійник, Бет	5.00
М. Остафійчук, Ню Йорк	5.00
Д-р Д. Павлишин, Севен Гіллс	5.00
І. Павлюк, Калґари	5.00
С. Плуговська, Ню Гейвен	5.00
І. Попадинець, Чікаго	5.00
Ю. Приймак, Детройт	5.00
П. Семенюк, Мейплвуд	5.00
К. Стасюк, Ню Йорк	5.00
Й. Стрижаковський, Трентон	5.00
П. Топільницький, Гастінґтон ан Гудсон	5.00
Д. Хабін, Міннеаполіс	5.00
В. Хоманчук, Путнам Веллі	5.00
Я. Шонда, Перт Амбой	5.00
Ісая Юсип, Ст. Луіс	5.00
Ф. Липецький, Детройт	4.00
П. і А. Ясек, Фінікс	4.00
М. Б. Коропецький, Балтимор	3.20
С. Теслюк, Філядельфія	3.20
Р. Байляк, Річмонд	3.00
Т. Давидович, Монтреаль	3.00
М. Іваночко, Клівленд	3.00
С. Загродник, Флашінґ	3.00
М. Полатайко, Піттсбурґ	3.00
М. Романишин, Мейфілф	3.00
Г. Старовійт, Голівуд	3.00
П. Шмагала, Істон	3.00
Е. Ярмолюк, Сомерсет	3.00
Г. Мартинів, Кліфтон	2.20
І. Яринюк, Медісон	2.20
М. Білинська, Іст Гановер	2.00
Г. Блонський, Чікаґо	2.00
Й. Галичин, Йонкерс	2.00
В. Голуб, Міллвіл	2.00
Н. Гомзак, Клівленд	2.00
І. Городиська, Чікаґо	2.00
С. Ґула, Торонто	2.00
А. Кавшан, Філядельфія	2.00
Д. Кравець, Чікаґо	2.00
П. Кухар, Менчестер	2.00
М. Мельникович, Тускон	2.00
І. Патуляк, Джерзі Сіті	2.00
Г. Семенів, Рочестер	2.00
М. Тимець, Овк Ловн	2.00
І. Феденко, Форт Вейн	2.00
В. Хома, Бікон	2.00
О. Шатинська, Вілмінґтон	2.00
П. Швалюк, Монтреаль	2.00
Й. Якимів, Кентон	2.00
О. Ковальчук, Лондон	1.50
О. Бережницький, Філядельфія	1.00
Ю. Гнат, Ірвінґтон	1.00
С. Жураковський, Річмонд	1.00
М. Каплистий, Філядельфія	1.00
Й. Куць, Трентон	1.00
Е. Людкевич, Монровія	1.00
В. Прибила, Сакраменто	1.00
Л. Пришляк, Детройт	1.00
С. Слюсар, Ріджвуд	1.00
М. А. Сосяк, Летгам	1.00
М. Стасів, Рочестер	1.00
М. Тарасюк, Трентон	1.00
П. Турчин, Рено	1.00
С. Цимбала, Тіфф	1.00

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

Не залишіть мого прохання без відповіді

Цією дорогою повідомляю всіх моїх колишніх співробітників референтури Тіловиховання Відділу Молоді українського центрального Комітеу, який діяв на Західніх Українських землях у генеральному губернаторстві в часі німецької окупації, що весь архів Референтури Тіловиховання пропав в часі воєнних дій, знищено також і мій приватний архів, який залишився на рідних землях. В архіві були зібрані звіти, часописні статті, з многогранної діяльности Референтури та альбоми з кільканадцять сотнями фот зі всіх спортових змагань Курень молоді, з окружних і Крайових змагань у Львові, Холмі, Станиславові, Сяноці, Бориславі, Криниці, Ярославі, Славську. Були також звіти зі всіх вишкільних, лещатарських і відпочинкових таборів, з обжинкових і шкільних імпрез.

Мені відомо, що деякі мої співробітники, спортові діячі, організатори, змагуни і учні та учасники наших вишкільних таборів молоді, привезли зі собою свої приватні збірки фот і записок з їхньої праці у спортовому секторі. Ці матеріяли і фото є сьогодні дуже потрібні для опрацювання історії тіловиховання згаданого вище періоду німецької окупації українських земель. Тому прошу всіх, що є у посіданні цих матеріялів, або знають у кого ці матеріяли заховалися, повідомити мене, які саме фотозвіти і дописи і з яких змагань у них збереглися та на яку адресу за ними звертатися, бо вже потрібно з них користати.

Було б дуже добре, якщо б згадані особи на основі своїх записок подали принайменше загальні інформації для опрацювання праці Референтури Тіловиховання. Мені також відомо, що деякі архіви спортових діячів, які померли, перебрали наші Музеї. Тому просимо повідомити в яких саме Музеях, вони склали ці матеріяли. Особливо прохаю повідомити мене у кого заховалися фото з легкоатлетичних і лещатарських змагань у Холмі та листопадового бігу навпростець, а також з обжинкового свята, які належали до найбільших й найкращих імпрез (у Холмі). Для з'їзду холмської гімназії потрібні шкільні клясові фотографії, куреня молоді, що нараховував понад 700 членів, потрібні фотографії технічної школи, учительської семінарії у Грубешові та торговельних шкіл у Володаві і Білій Підляській та Господарської Школи в Окшові біля Холма, а для з'їзду абсольвентів малих семінарій у Львові і Рогатині потрібні фотографії учнів, учителів і самодіяльних гуртків та хору питомців малої семінарії у Львові. З архівом Референтури Тіловиховання пропали всі фотографії найбільшої і найкраще зорганізованої імпрези „живих шахів" у Львові та зі змагань копаного м'яча за булаву проф. Вол. Кубійовича голови Українського Центрального Комітету.

Ці матеріяли потрібні і нашій спортовій централі Америки і Канади для опрацювання історії Тіловиховання. Всі інформації прошу пересилати на мою адресу: Адам Антонович, 2222 W. Erie Street, Chicago, Ill. 60612., USA.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 8-го СІЧНЯ 1978 р.

ЧЕСТЕР, Па. Річні збори Б-ва Арх. Михаїла 362-ий Відд., о год. 12:30 по пол., в приміщенні Укр. Кат. Клюбу при 2-ій та Турльов вулицях. Після Річних зборів відбудуться звичайні збори на яких буде вибір делеґатів і їх заступників на Конвенцію УНС. Присутність чл. обов'язкова. — Д. Паньків, гол., Я. Щербак, секр.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

ТАРЗАН, Ч. 7881. Перестрілка

THEY SLOWED DOWN TO GET US INTO GUN RANGE!
WE'VE BEEN TRICKED!
WE CAN'T WORRY ABOUT DELILAH JADE NOW!...
RIGHT!... FIRE BACK!... WITH EVERYTHING WE HAVE!
TARZAN! YOU BETRAYED ME!
GET DOWN, YOU FOOL, BEFORE YOU GET KILLED!

Нас обдурили! Вони сповільнили швидкість свого човна, щоб ми опинилися в полі обстрілу їхнього кулемета!

Тепер вже не можемо турбуватися долею Далілі Джейд!...

Правильно!... Відкрийте по них вогонь!... Стріляйте всією зброєю!

Тарзане! Ти зрадив мене! Не вставай, ти дуро, якщо не хочеш згинути!